

Lovtidende A

2025

Udgivet den 25. september 2025

22. september 2025.

Nr. 1129.

Bekendtgørelse af lov om social service

Herved bekendtgøres lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, § 1 i lov nr. 407 af 29. april 2025, § 13 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, § 2 i lov nr. 729 af 20. juni 2025, § 1 i lov nr. 746 af 20. juni 2025, § 1 i lov nr. 747 af 20. juni 2025 og lov nr. 748 af 20. juni 2025.

Den ændring, der følger af § 4 i lov nr. 716 af 20. juni 2025 om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed og forskellige andre love og om ophævelse af lov om psykologer m.v. (Sundhedsfaglig autorisation af psykologer), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da den træder i kraft den 1. januar 2026, jf. § 9, stk. 2, i lov nr. 716 af 20. juni 2025.

De ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 745 af 20. juni 2025 om ændring af lov om socialtilsyn, lov om social service, barnets lov og forskellige andre love (Mere risikobaseret socialtilsyn, regelforenklinger m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da de træder i kraft den 1. januar 2026, jf. § 7, stk. 2, i lov nr. 745 af 20. juni 2025.

Afsnit I

Indledning

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Formålet med denne lov er til personer, der er fyldt 18 år,

- 1) at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer,
- 2) at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og
- 3) at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Stk. 2. Formålet med hjælpen efter denne lov er at fremme den enkeltes mulighed for at udvikle sig og for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Stk. 3. Hjælpen efter denne lov bygger på den enkeltes ansvar for sig selv og sin familie og på den enkeltes ansvar for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Hjælpen tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte, jf. dog § 117 a. Afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn.

§ 2. Enhver, der er fyldt 18 år og opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter regler om, hvilke ydelser efter denne lov der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet, og om betingelserne herfor.

Stk. 3. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives kommunalbestyrelsen mulighed for at yde hjælp til behandling eller pleje m.v. af længere varighed her i landet til personer, som har særlig tilknytning til landet, men som på ansøgningstidspunktet ikke har ophold her i landet. Det samme gælder til herboende personers behandling eller pleje m.v., når de tager ophold i et andet land, hvortil de pågældende har særlig tilknytning.

Stk. 4. Loven finder uanset stk. 1 anvendelse for personer uden lovligt ophold i Danmark, hvis personen er frifundet for straf efter straffelovens § 16, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, og retten har truffet afgørelse om anbringelse på en institution for personer med vidtgående psykiske handicap efter straffelovens § 68, eller hvis retten har truffet afgørelse om at anbringe personen på en institution for personer med vidtgående psykiske handicap efter straffelovens § 69, jf. § 68.

Stk. 5. Personer, der kan modtage tilbud efter §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven, kan ikke modtage tilbud efter §§ 83, 83 a, 83 b, 84 og 86 i denne lov.

§ 2 a. (Ophævet)

Kapitel 2

Kommuner og regioner

§ 3. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter §§ 101, 103, 104 og 107-110, skal afgørelsen indeholde oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed. Hvis den konkrete indsats ændres væsentligt, finder forvaltningslovens kapitel 3-7 anvendelse ved kommunens beslutning herom. Beslut-

ninger om væsentlige ændringer af den konkrete indsats kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 3 a. Kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter §§ 95, 96 og 98 skal meddeles med et varsel på mindst 14 uger fra borgerens modtagelse af afgørelsen. 1. pkt. gælder ligeledes for kommunalbestyrelsens afgørelser om frakendelse af bilstøtte efter § 114 inden udløbet af genanskaffelsesperioden.

Stk. 2. Iværksættelse af kommunalbestyrelsens afgørelser efter bestemmelserne nævnt i stk. 1 må i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsens afgørelse påklages til Ankestyrelsen, først påbegyndes, når varslingsperioden, jf. stk. 1, er udløbet.

§ 4. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er de nødvendige tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen opfylder sit forsyningsansvar efter stk. 1 ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud.

Stk. 3. Tilbud omfattet af krav om godkendelse, jf. § 4 i lov om socialtilsyn, skal være godkendt af socialtilsynet for at kunne indgå i kommunens forsyning, jf. stk. 2.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der er et akut behov for at placere en borger og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, kan et tilbud dog i op til 3 uger indgå i den kommunale forsyning uden godkendelse. Socialtilsynet orienteres straks om anvendelsen af det tilbud, som ikke er godkendt af socialtilsynet, og kan, når særlige grunde taler for det, træffe afgørelse om, at det ikkegodkendte tilbud anvendes i yderligere 3 uger.

§ 5. Efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen skal regionsrådet etablere

- 1) tilbud efter §§ 103 og 104, § 107, stk. 2, og §§ 108, 108 a, 109 og 110 og
- 2) tilbud om behandling af personer med et stofmisbrug efter §§ 101 og 101 a.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, når etablering af tilbud sker i henhold til pålæg efter § 13 c, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 3. Regionsrådet skal efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen medvirke til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler.

Stk. 4. Regionsrådet skal efter aftale med kommunalbestyrelserne i regionen etablere tilbud efter §§ 83-87, 97, 98 og 102 til personer med længerevarende ophold i boliger til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter lov om almene boliger m.v.

Stk. 5. Regionsrådet opfylder sin forpligtelse efter stk. 1, 3 og 4 ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med kommuner, andre regioner eller private tilbud.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan etablere tilbud omfattet af stk. 1, 3 og 4.

Stk. 7. Regionsrådet skal føre tilsyn med regionalt drevne tilbud efter §§ 103 og 104. Det gælder dog ikke for tilbud, hvor en kommune har indgået en driftsaftale. Regionsrådet kan delegere sin kompetence efter denne bestemmelse til socialtilsynet, jf. § 2 i lov om socialtilsyn.

Stk. 8. Regionsrådet kan efter anmodning fra kommunalbestyrelsen varetage kommunale driftsopgaver, der ligger i naturlig tilknytning til regionens opgaver, og hvor regionen derfor har særlige kompetencer med hensyn til opgavevaretagelsen.

§ 6. Kommunalbestyrelserne i regionen og regionsrådet indgår hvert andet år en rammeaftale om faglig udvikling, styring og koordinering af de kommunale og regionale tilbud efter denne lov, som er beliggende i regionen. Kommunalbestyrelserne og regionsrådet kan aftale løbende revision og opdatering af rammeaftalen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i regionen koordinerer udarbejdelsen af rammeaftalen, som skal offentliggøres og sendes til Social- og Boligstyrelsen.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om rammeaftalerne, herunder om, hvilke tilbud efter denne lov der er omfattet af rammeaftalen, om de nærmere krav til aftalernes indhold, om tidsfrister for indgåelse af aftalerne, om koordinering af kapacitet og sammensætning af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud og om udviklingsplaner, jf. § 9.

§§ 7-8. (Ophævet)

§ 9. Regionsrådet skal udarbejde en udviklingsplan for regionens botilbud efter §§ 107-110, hvis der i det enkelte botilbud er mere end 100 pladser.

Stk. 2. Regionsrådets udviklingsplan skal fastlægges i en aftale med kommunalbestyrelserne i regionen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en udviklingsplan for kommunens botilbud efter §§ 107-110, hvis der i det enkelte botilbud er mere end 100 pladser.

Afsnit II

Forebyggelse, rådgivning og videnudvikling

Kapitel 3

Kommunens rådgivning

§ 10. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er formålet at sætte borgeren i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp. Rådgivningen kan gives særskilt eller i forbindelse med anden hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Stk. 2. Rådgivningen skal kunne gives som et anonymt og åbent tilbud.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om den enkelte har behov for anden form for hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde rådgivning om valg af hjælpemidler og forbrugsgoder samt instruktion i brugen heraf. Opgaven kan varetages i samarbejde med andre kommuner.

§ 11. (Ophævet)

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbudet om rådgivning skal også omfatte opsøgende arbejde.

Stk. 2. Opgaverne efter stk. 1 kan varetages i samarbejde med andre kommuner.

Borgere udsat for æresrelaterede konflikter

§ 12 a. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at borgere, der henvender sig på grund af æresrelaterede konflikter, får mulighed for at få gratis rådgivning i henhold til § 10.

Stk. 2. Skønner kommunalbestyrelsen, at der er behov for det, skal borgere, der risikerer at blive eller er udsat for en alvorlig æresrelateret konflikt, tilbydes en handleplan.

Stk. 3. Handleplanen skal indeholde

- 1) en risikovurdering for den pågældende borger,
- 2) oplysninger om borgerens aktuelle situation, herunder relevante forhold vedrørende bopæl, arbejde, uddannelse og forholdet til pårørende,
- 3) overvejelser om eventuelle relevante støttemuligheder i forhold til bopæl, arbejde og uddannelse samt formålet hermed og
- 4) overvejelser om eventuelle relevante støttemuligheder efter denne lov eller efter anden lovgivning og formålet hermed.

Stk. 4. Handleplanen skal udarbejdes i samarbejde med borgeren.

Borgere i risiko for radikalisering og ekstremisme

§ 12 b. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at borgere har mulighed for at få gratis, målrettet rådgivning i henhold til § 10, hvis de henvender sig, fordi de er i risiko for at blive radikaliserede eller de ønsker hjælp til at forlade et ekstremistisk miljø. Tilbuddet om rådgivning kan omfatte opsøgende arbejde.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan som led i tilrettelæggelse af den målrettede rådgivning efter stk. 1 etablere kontaktperson- eller mentorordninger.

Stk. 3. I forbindelse med den målrettede rådgivning efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen overveje, om den pågældende har behov for yderligere støtte efter denne lov eller anden lovgivning.

Stk. 4. Rådgivningen efter stk. 1 skal ske i samarbejde med borgeren.

Den nationale sikkerhedskonsulentordning og koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold

§ 12 c. Sikkerhedskonsulenter fra den nationale sikkerhedskonsulentordning bistår kommunalbestyrelsen, andre relevante myndigheder og aktører og borgere med gratis vejledende rådgivning i sager om æresrelaterede konflikter og negativ social kontrol. Sikkerhedskonsulenterne kan rådgive om risici og på kommunalbestyrelsens anmodning udarbejde risikovurderinger. På anmodning fra kommunalbestyrelsen koordinerer sikkerhedskonsulenterne endvidere rådgivningen af kommunalbestyrelsen og andre relevante

myndigheder og aktører, der er i kontakt med den berørte borger.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedskonsulenternes virksomhed og videnindsamling.

§ 12 d. Sikkerhedskonsulenterne fra den nationale sikkerhedskonsulentordning er ansat i en kommune. Sikkerhedskonsulenternes ansættelseskommune skal stille sikkerhedskonsulenternes rådgivning, jf. §§ 12 c og 12 e, til rådighed for andre kommuner i sager om æresrelaterede konflikter, negativ social kontrol og ufrivillige udlandsophold.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedskonsulenternes organisering.

§ 12 e. Koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold bistår kommunalbestyrelser, andre relevante myndigheder og aktører og borgere med rådgivning i sager om ufrivillige udlandsophold, herunder rådgivning om risici til brug for udarbejdelse af risikovurderinger. 1. pkt. kan også finde anvendelse i sager, hvor en borger, der er dansk statsborger eller har eller har haft gyldig opholdstilladelse i Danmark, opholder sig ufrivilligt i udlandet som følge af en æresrelateret konflikt. I sådanne sager vil den kommune, som senest har været handlekommune for borgeren i sager efter lov om social service, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, være handlekommune.

Stk. 2. Koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold består af repræsentanter for den nationale sikkerhedskonsulentordning, jf. § 12 c, stk. 1, Udlændingestyrelsen og Udenrigsministeriet.

Stk. 3. Koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsophold koordinerer rådgivningen i sager om ufrivillige udlandsophold mellem medlemmerne af koordinationsenheden og øvrige relevante myndigheder og aktører. Internt i koordinationsenheden koordinerer en repræsentant for sikkerhedskonsulentordningen den rådgivende indsats over for medlemmerne af koordinationsenheden.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om koordinationsenheden mod genopdragelsesrejser og ufrivillige udlandsopholds organisering.

Kapitel 4

Statslig koordinering og rådgivning, Tilbudsportalen og uvildig konsulentordning

§ 13. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation i Social- og Boligstyrelsen bistår kommuner og borgere med gratis vejledende specialrådgivning i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager. Tilsvarende ydes gratis specialrådgivning til kommuner, regioner, skoler og institutioner m.v. samt borgere om specialundervisning og specialpædagogisk bistand.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder gratis vejledende udredning til kommuner og borgere i de få mest sjældent forekommende specielle og komplicerede enkeltsager, hvor den fornødne ekspertise ikke

kan forventes at være til stede i den enkelte kommune eller i regionens tilbud. Tilsvarende ydes gratis bistand til kommunens udredning vedrørende specialundervisning og specialpædagogisk bistand. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om henvisning af borgeren efter 1. pkt.

Stk. 3. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation træffer afgørelse om ydelser efter stk. 1 og 2. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation skal tilvejebringe de mest specialiserede rådgivningsydelser, herunder relevant materialeproduktion, til kommuner, borgere, skoler m.fl. i forhold til specialundervisning og specialpædagogisk bistand m.v.

Stk. 5. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation sikrer en systematisk indsamling, udvikling, bearbejdning og formidling af den faglige viden på det sociale område og på området for den mest specialiserede specialundervisning og specialpædagogiske bistand m.v. Videns- og specialrådgivningsorganisationen sørger for at koordinere og deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på hjælpemiddelområdet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelser og regionsråd kan indgå aftale med den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation om, at kommunen eller regionen mod betaling kan levere de ydelser for videns- og specialrådgivningsorganisationen, der er nævnt i stk. 1, 2 og 4.

Stk. 7. Social- og boligministeren fastsætter efter forhandling med børne- og undervisningsministeren i en bekendtgørelse nærmere regler om den nationale videns- og specialrådgivningsorganisations virksomhed og organisering.

§ 13 a. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder godtgørelse for nødvendig befordring til og fra specialrådgivning og andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed, når borgere modtager gratis vejledende specialrådgivning efter § 13, stk. 1 og 3.

Stk. 2. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter stk. 1, skal ske med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel.

Stk. 3. Godtgørelse for udgifter efter stk. 1 ydes kun, når afstanden til behandlingsstedet overstiger en af social- og boligministeren fastsat grænse.

Stk. 4. Social- og boligministeren fastsætter efter forhandling med børne- og undervisningsministeren i en bekendtgørelse nærmere regler om befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed.

§ 13 b. Social- og Boligstyrelsen skal følge udviklingen i målgrupper, tilbud og indsatser og indsamle og formidle viden om effekt af indsatserne på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning, der gives i henhold til lov om specialundervisning for voksne.

Stk. 2. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde og på området for den mest specialiserede specialundervisning kan Social- og Boligstyrelsen udmelde målgrupper eller særlige

indsatser, hvor der er behov for øget koordination eller planlægning på tværs af kommunerne i en eller flere regioner.

Stk. 3. Social- og Boligstyrelsen kan på baggrund af af-rapporteringer om kommunalbestyrelsernes tilrettelæggelse og organisering af indsatsen i forhold til centralt udmeldte målgrupper og indsatser, jf. stk. 2, anmode kommunalbestyrelserne i en eller flere regioner om at foretage en fornyet behandling af deres tilrettelæggelse og organisering af indsatsen.

Stk. 4. Social- og Boligstyrelsen kan i forbindelse med en anmodning efter stk. 3 meddele en kommunalbestyrelse eller et regionsråd et midlertidigt pålæg om at opretholde et tilbud, indtil Social- og Boligstyrelsen i medfør af § 13 c har truffet afgørelse om pålæg vedrørende det pågældende tilbud eller ophæver det midlertidige pålæg.

Stk. 5. Social- og Boligstyrelsens udmelding af målgrupper og indsatser efter stk. 2 og afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter stk. 3 og 4 sker efter forhandling med Børne- og Undervisningsministeriet.

§ 13 c. For at sikre det fornødne udbud af højt specialiserede tilbud, som er tilpasset udviklingen i målgruppernes behov, på det mest specialiserede socialområde og specialundervisningsområde kan Social- og Boligstyrelsen undtagelsesvis pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at etablere eller fortsat at drive et tilbud eller tilbyde en indsats omfattet af denne lov. Social- og Boligstyrelsen kan endvidere undtagelsesvis pålægge en kommune eller en region at videreføre eller forny en driftsaftale med et eksisterende privat tilbud og at indgå en ny driftsaftale, hvis en eksisterende driftsaftale er opsagt.

Stk. 2. På samme betingelser som i stk. 1 kan Social- og Boligstyrelsen undtagelsesvis meddele et pålæg om samling af små tilbud rettet mod samme målgruppe til ét tilbud, hvis Social- og Boligstyrelsen vurderer, at tilbuddene ikke hver for sig er fagligt og økonomisk bæredygtige. Kommunerne og regionerne aftaler, hvilken kommune eller region der skal drive det samlede tilbud og herunder overtage et eller flere tilbud efter § 186 a, stk. 1 eller 2. Hvis kommunerne og regionerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om, hvem der skal drive tilbuddet, træffer Social- og Boligstyrelsen afgørelse herom. Andre kommuner og regioner kan i den periode, pålægget gælder, ikke oprette nye tilbud i forhold til denne målgruppe uden Social- og Boligstyrelsens godkendelse.

Stk. 3. Social- og Boligstyrelsen skal i forbindelse med et pålæg efter stk. 1 og 2 pålægge kommunerne i den pågældende region eller landsdel at indgå aftale om finansiering af driften af det tilbud, som pålægget vedrører. Hvis kommunerne ikke inden 4 måneder efter pålægget har indgået aftale om en finansieringsmodel, træffer Social- og Boligstyrelsen afgørelse herom.

Stk. 4. Social- og Boligstyrelsen kan i forbindelse med et pålæg efter stk. 1 og 2 meddele eller forlænge et midlertidigt pålæg efter § 13 b, stk. 4, indtil aftale eller afgørelse om finansieringsmodel, jf. stk. 3, foreligger.

Stk. 5. Social- og Boligstyrelsen fastsætter i forbindelse med en afgørelse om pålæg efter stk. 1 og 2 en frist for, hvor længe pålægget skal gælde. Et pålæg kan højst gælde i 2 år. Social- og Boligstyrelsen kan inden fristens udløb træffe afgørelse om at forny pålægget.

Stk. 6. Afgørelse om driftspålæg, herunder eventuel afgørelse om en finansieringsmodel, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Social- og Boligstyrelsens afgørelser på området for den mest specialiserede specialundervisning efter denne bestemmelse træffes efter forhandling med Børne- og Undervisningsministeriet.

Stk. 8. Hvis et pålæg efter stk. 1 eller 2 vedrører et eksisterende tilbud eller etablering af et tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, er det en betingelse, at det kompetente socialtilsyn, jf. den nævnte lovs § 2 henholdsvis § 5, har godkendt eller efterfølgende godkender det eller de pågældende tilbud.

§ 14. Social- og boligministeren samler og formidler oplysninger om kommunale, regionale og private tilbud omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn og om kommunale, regionale og private tilbud efter denne lovs §§ 103 og 104 i en landsdækkende oversigt (Tilbudsportalen).

Stk. 2. Kun tilbud, som er registreret i Tilbudsportalen, kan indgå i kommunalbestyrelsens forsyning, jf. § 4, stk. 2.

Stk. 3. Sociale tilbud m.v., der er omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, kan kun registreres i Tilbudsportalen, hvis de er godkendt af socialtilsynet.

Stk. 4. Social- og Boligstyrelsen fører stikprøvekontrol med,

- 1) at tilbud og plejefamilier, som skal være registreret i Tilbudsportalen, jf. stk. 2, har indberettet de oplysninger, som de er forpligtet til,
- 2) at oplysningerne i Tilbudsportalen er i overensstemmelse med de faktiske forhold, og
- 3) at oplysningerne i Tilbudsportalen er indberettet i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.

Stk. 5. Social- og Boligstyrelsen kan træffe afgørelse om at udstede et påbud til et registreret tilbud, hvis

- 1) tilbuddet eller plejefamilien ikke har indberettet de oplysninger, som de er forpligtet til,
- 2) oplysninger, der er indberettet af tilbuddet, og som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold, eller
- 3) tilbuddets indberetning af oplysninger, som offentliggøres i Tilbudsportalen, ikke er i overensstemmelse med Tilbudsportalens systematik.

Stk. 6. Social- og Boligstyrelsen kan træffe afgørelse om at markere forholdet i Tilbudsportalen, hvis et tilbud ikke har fulgt et påbud efter stk. 5 inden 4 uger.

Stk. 7. Social- og Boligstyrelsens afgørelser efter stk. 5 og 6 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om Tilbudsportalen, herunder om kommuners og regioners pligt til at give oplysninger til Tilbudsportalen og om Social- og Boligstyrelsens afgørelser efter stk. 5 og 6. Social- og boligministeren kan endvidere

beslutte, at Tilbudsportalen skal omfatte andre tilbud end de tilbud, som er nævnt i stk. 1.

§ 14 a. (Ophævet)

§ 15. En uvildig konsulentordning yder gratis rådgivning og vejledning i sager om hjælp til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsniveau.

Afsnit III

Brugerinddragelse

Kapitel 5

Brugerinddragelse, rådgivende samarbejdsorganer m.v.

§ 16. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at brugerne af tilbud efter denne lov får mulighed for at få indflydelse på tilrettelæggelsen og udnyttelsen af tilbuddene. Kommunalbestyrelsen fastsætter skriftlige retningslinjer for brugerindflydelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte et eller flere råd, der rådgiver kommunen vedrørende tilrettelæggelse af indsatsen efter denne lov. Kommunalbestyrelsen fastsætter rammerne for og omfanget af rådernes opgaver.

§ 17. (Ophævet)

§ 18. Kommunalbestyrelsen skal samarbejde med frivillige sociale organisationer og foreninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal årligt afsætte et beløb til støtte af frivilligt socialt arbejde.

Stk. 3. Rammerne for samarbejdet fastlægges af den enkelte kommunalbestyrelse.

§ 18 a. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet kan tegne ansvars- og ulykkesforsikringer for borgere, der i tilknytning til løsning af kommunale eller regionale opgaver yder en frivillig indsats i kommunen henholdsvis regionen. De tegnede forsikringer skal tegnes på samme vilkår som forsikringer, der er tegnet af kommunen henholdsvis regionen for borgere, der udfører frivilligt arbejde.

Stk. 2. En kommunalbestyrelse eller et regionsråd, som vælger at tegne forsikring efter stk. 1, skal fastsætte retningslinjer for, hvilke frivillige indsatser der skal omfattes af ansvars- og ulykkesforsikringer.

Afsnit IV

(Ophævet)

Afsnit V

Hjælp og støtte

Kapitel 14

Almene tilbud

§ 79. Kommunalbestyrelsen kan iværksætte eller give tilskud til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retningslinjer for, hvilke persongrupper der kan benytte tilbuddene.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om betaling for tilbud efter stk. 1 på socialområdet, herunder om beregningsgrundlaget for betalingen.

§ 79 a. (Ophævet)

Husvilde

§ 80. Kommunalbestyrelsen skal anvisе midlertidigt husly mod betaling, hvis en enlig eller en familie er husvild. Betalingen må ikke overstige lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en enlig eller for en familie af denne størrelse.

Kapitel 15

Formål

§ 81. Formålet med at yde støtte efter denne lov til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer er at sikre, at den enkelte får en sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der modsvare den enkeltes behov. Støtten skal ydes med det formål at styrke den enkeltes egne muligheder og eget ansvar for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Desuden er formålet at medvirke til at sikre, at den enkelte kan fastholde sit aktuelle funktionsniveau, og at yde kompensation, omsorg og pleje. Indsatserne til voksne skal således

- 1) forebygge, at den enkeltes problemer forværres,
- 2) understøtte den enkeltes muligheder for at fastholde egne ressourcer eller fremme øget selvstændighed samt forbedre den enkeltes sociale og personlige funktion,
- 3) forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt, tilbud om samvær, aktivitet, behandling, omsorg og pleje,
- 4) fremme inklusion i samfundet, herunder medvirke til at øge den enkeltes mulighed for deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og sociale relationer, og
- 5) sikre en helhedsorienteret støtte med tilbud afpasset efter den enkeltes særlige behov i egen bolig, herunder i botilbud efter lov om almene boliger m.v. eller i botilbud efter denne lov.

§ 81 a. (Ophævet)

§ 82. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp efter denne lov i overensstemmelse med formålet, jf. § 81, til personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne, der ikke kan tage vare på deres egne interesser, uanset om der foreligger samtykke fra den enkelte. Hjælpen kan dog ikke ydes ved brug af fysisk tvang.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal påse, om der er pårørende eller andre, der kan inddrages i varetagelsen af interesserne for en person med betydelig nedsat psykisk funktionsevne. Kommunalbestyrelsen skal være opmærksom på, om der er behov for at bede Familieretshuset om at beskikke en værge efter værgemålsloven.

Kapitel 15 a

Tidlig forebyggende indsats

Tilbud om gruppebaseret hjælp og støtte

§ 82 a. Til personer, der har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller sociale problemer, og personer, der er i risiko for at udvikle funktionsnedsættelse eller sociale problemer, kan kommunalbestyrelsen iværksætte eller give tilskud til tilbud om gruppebaseret hjælp, omsorg eller støtte samt gruppebaseret optræning og hjælp til udvikling af færdigheder. Det er en forudsætning, at kommunalbestyrelsen vurderer, at deltagelse i sådanne tilbud vil kunne forbedre modtagerens aktuelle funktionsniveau eller forebygge, at funktionsnedsættelsen eller de sociale problemer forværres.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Tilbud om individuel tidsbegrænset socialpædagogisk hjælp og støtte

§ 82 b. Til personer, der har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller sociale problemer, og personer, der er i risiko for at udvikle funktionsnedsættelse eller sociale problemer, kan kommunalbestyrelsen iværksætte eller give tilskud til tilbud om tidsbegrænset individuel hjælp, omsorg eller støtte samt tidsbegrænset individuel optræning og hjælp til udvikling af færdigheder. Tilbuddet kan gives i op til 6 måneder. Det er en forudsætning, at kommunalbestyrelsen vurderer, at tilbuddet vil kunne forbedre modtagerens aktuelle funktionsniveau eller forebygge, at funktionsnedsættelsen eller de sociale problemer forværres.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Sociale akuttilbud

§ 82 c. Kommunalbestyrelsen kan oprette og drive sociale akuttilbud. Oprettelse og drift kan ske i samarbejde med andre kommuner, regioner og private leverandører.

Stk. 2. Formålet med et socialt akuttilbud er at tilbyde personer med psykiske lidelser akut støtte, omsorg og rådgivning.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan generelt beslutte, at lederen af et socialt akuttilbud som led i den hjælp, der tilbydes efter stk. 2, og efter en konkret vurdering kan tilbyde overnatning i op til 3 på hinanden følgende nætter.

Hjælp og støtte etableret i samarbejde med frivillige

§ 82 d. Til personer, der har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller sociale problemer, og personer, der er i risiko for at udvikle funktionsnedsættelse eller sociale problemer, kan kommunalbestyrelsen tilbyde støtte efter §§ 82 a og 82 b etableret i samarbejde med frivillige sociale organisationer og foreninger. Det er en forudsætning, at kommunalbestyrelsen vurderer, at deltagelse i sådanne tilbud vil kunne forbedre det aktuelle funktionsniveau eller forebygge, at funktionsnedsættelsen eller de sociale problemer forværres.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 16

Personlig hjælp, omsorg og pleje samt plejetestamenter

§ 83. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde

- 1) personlig hjælp og pleje og
- 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

Stk. 2. Tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Stk. 3. Forud for vurderingen af behovet for hjælp efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen vurdere, om et tilbud efter § 83 a vil kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter stk. 1.

Stk. 4. Tilbud om hjælp efter stk. 1 skal bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte individuelle mål for hjælp efter stk. 1 til den enkelte modtager af hjælpen. Hjælpen skal løbende tilpasses modtagerens behov.

Stk. 6. I forbindelse med afslutning af et rehabiliteringsforløb efter § 83 a skal kommunalbestyrelsen vurdere modtagerens behov for hjælp efter § 83.

Stk. 7. Tilbuddene efter stk. 1 kan ikke gives som generelle tilbud efter § 79.

Stk. 8. Kommunen skal ved tilrettelæggelsen af pleje og omsorg m.v. for en person med en demensdiagnose så vidt muligt respektere dennes vejledende tilkendegivelser for fremtiden med hensyn til bolig, pleje og omsorg (plejetestamenter).

§ 83 a. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde et korterevarende og tidsafgrænset rehabiliteringsforløb til personer med nedsat funktionsevne, hvis rehabiliteringsforløbet vurderes at kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter § 83, stk. 1. Vurderingen skal være individuel og konkret og tage udgangspunkt i modtagerens ressourcer og behov.

Stk. 2. Rehabiliteringsforløbet, jf. stk. 1, skal tilrettelægges og udføres helhedsorienteret og tværfagligt. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte individuelle mål for rehabiliteringsforløbet i samarbejde med den enkelte modtager af forløbet.

Stk. 3. De fastsatte mål og tidsrammen for rehabiliteringsforløbet skal indgå i en samlet beskrivelse af forløbet. Er der under rehabiliteringsforløbet behov for at ændre i målene, skal dette ske i samarbejde med modtageren.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde modtageren af et rehabiliteringsforløb den nødvendige hjælp og støtte under forløbet med henblik på at nå de fastsatte mål, jf. stk. 2. Hjælpen og støtten skal løbende tilpasses udviklingen i modtagerens funktionsevne. Hvis modtageren ikke gennemfører et rehabiliteringsforløb, skal kommunalbestyrelsen

vurdere modtagerens behov for hjælp efter § 83, jf. § 83, stk. 6.

§ 83 b. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde madservice til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre madlavningen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan vælge at tilbyde ydelsen efter stk. 1 som hjælp eller støtte til madlavning i hjemmet.

Stk. 3. Forud for vurderingen af behovet for hjælp efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen vurdere, om et tilbud efter § 83 a vil kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter stk. 1.

Stk. 4. I forbindelse med afslutning af et rehabiliteringsforløb efter § 83 a skal kommunalbestyrelsen vurdere modtagerens behov for hjælp efter stk. 1.

Stk. 5. Vurderer kommunalbestyrelsen efter gennemførelse af et rehabiliteringsforløb efter § 83 a, at personen kan blive selvhjulpnen i forhold til madlavning, kan kommunalbestyrelsen tilbyde et undervisningsforløb. Undervisningsforløb kan tilrettelægges som kollektive forløb.

Stk. 6. § 81 finder ikke anvendelse ved vurderingen af behovet for hjælp efter denne bestemmelse.

Stk. 7. Tilbuddene efter stk. 1 og 5 kan ikke gives som generelle tilbud efter § 79 eller som hjælp efter § 83, stk. 1, nr. 2.

Stk. 8. Vælger kommunalbestyrelsen at tilbyde ydelsen efter stk. 1 som hjælp eller støtte til madlavning i hjemmet, har modtageren ret til selv at udpege en person til at udføre opgaverne, jf. § 94.

§ 84. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Kommunen kan tilbyde midlertidigt ophold til personer, der i en periode har et særligt behov for omsorg og pleje.

§ 85. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

§ 85 a. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer.

Stk. 2. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

§ 86. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

§ 87. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at de opgaver, der er nævnt i §§ 83-85, i fornødent omfang kan varetages døgnet rundt.

Afgørelse m.v.

§ 88. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om tildeling af personlig hjælp og pleje m.v. efter dette kapitel. Kommunalbestyrelsen skal behandle anmodninger om hjælp efter §§ 83 og 83 b ved en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp til de opgaver, som modtageren ikke selv kan udføre. Ved vurderingen af behovet for hjælp skal kommunalbestyrelsen tage stilling til alle anmodninger om hjælp fra ansøgeren.

Stk. 2. Tilbud efter § 86 gives efter en konkret, individuel vurdering af træningsbehovet. Genoptræningstilbud efter § 86, stk. 1, gives med henblik på så vidt muligt at bringe personen op på det funktionsniveau, som den pågældende havde inden sygdommen. Tilbud efter § 86, stk. 2, gives til personer, som har brug for en individuel træningsindsats med henblik på at kunne vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder.

§ 89. I forbindelse med afgørelsen efter dette kapitel skal ansøgeren skriftligt oplyses om, hvilken hjælp der er bevilget. Kommunalbestyrelsen kan ved mindre, begunstigende justeringer i hjælpen undlade at fremsende en ny skriftlig oplysning herom til borgeren.

§ 90. Hjælp efter §§ 83, 83 b og 86 skal leveres i overensstemmelse med den afgørelse, kommunalbestyrelsen har truffet efter §§ 88 og 89. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at den tildelte hjælp efter §§ 83 og 83 b leveres inden for en rimelig frist, hvis leverandøren ikke kan overholde de aftaler, der i forbindelse med afgørelsen efter § 88, stk. 1, er indgået om levering af hjælpen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med afgørelsen om hjælp efter §§ 83 og 83 b oplyse modtageren af hjælpen om, hvor hos myndigheden denne kan rette henvendelse, hvis den tildelte hjælp ikke leveres i overensstemmelse med afgørelsen.

Tilrettelæggelse og levering af hjælpen

§ 91. Kommunalbestyrelsen skal skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter §§ 83 og 83 b kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, hvoraf den ene leverandør kan være kommunal.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal for at opfylde forpligtelsen i medfør af stk. 1 som minimum

- 1) indgå kontrakt med to eller flere leverandører eller
- 2) tilbyde modtagerne et fritvalgsbevis, som giver borgere, der er visiteret til hjælp efter §§ 83 og 83 b, adgang til, at de pågældende borgere selv indgår aftale med en cvr-registreret virksomhed om hjælpens udførelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at en borger ikke kan modtage hjælpen efter stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal vejlede de borgere, der modtager et fritvalgsbevis efter stk. 2, nr. 2, om ordningen.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter værdien af fritvalgsbeviset, jf. stk. 2, nr. 2, for hver af de ydelseskategorier efter §§ 83 og 83 b, som kommunalbestyrelsen har besluttet at tilbyde i ordningen. Kommunalbestyrelsen afregner med den leverandør, som borgeren har valgt, jf. stk. 2, nr. 2, til den pris, der svarer til fritvalgsbevisets værdi, jf. stk. 6.

Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om leverandørernes tilbagemeldingspligt, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, og om kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af fritvalgsbeviset, jf. stk. 2, nr. 2, og regler om beregningsgrundlaget for og offentliggørelse af fritvalgsbevisets værdi.

§ 92. Kommunalbestyrelsen skal have en skriftlig beredskabsplan med retningslinjer for, hvordan kommunalbestyrelsen håndterer konkurser hos private leverandører af personlig pleje og praktisk hjælp, som kommunalbestyrelsen indgår kontrakt med, jf. § 91, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal stille krav om bankgaranti eller tilsvarende garanti ved kontraktindgåelse med private leverandører af personlig pleje og praktisk hjælp.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med kontraktindgåelse med private leverandører af personlig pleje og praktisk hjælp stille krav om følgende:

- 1) Den private leverandør skal inden kontraktindgåelse og en gang årligt i kontraktperioden sende skattemæssige årsregnskaber til kommunen.
- 2) Den private leverandør, der i medfør af årsregnskabsloven er omfattet af krav om at udarbejde regnskab og krav om at lade regnskabet revideret, skal inden kontraktindgåelse og en gang årligt i kontraktperioden sende revideret regnskab til kommunen eller henvise kommunen til, hvor regnskabet kan findes på www.cvr.dk. Hvis leverandøren endnu ikke har aflagt regnskab efter årsregnskabsloven, kan kommunalbestyrelsen fastsætte krav om anden passende dokumentation.
- 3) Den private leverandør skal dokumentere, at der ikke ved kontraktindgåelse er forfalden gæld på 50.000 kr. eller derover til offentlige myndigheder vedrørende skatter, afgifter eller bidrag til sociale sikringsordninger i henhold til dansk lovgivning eller lovgivningen i det land, hvor ansøgeren eller tilbudsgiveren er etableret.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde fravige kravet i stk. 3, nr. 3.

Stk. 5. Kommunalbestyrelser, der benytter en godkendelsesordning ved tilvejebringelse af det frie valg af personlig pleje og praktisk hjælp, hvormed prisen fastsættes uden pris-konkurrence, skal foretage efterberegning af afregningspriser løbende efter behov og mindst en gang årligt.

§ 93. Bestemmelserne i §§ 91 og 94 omfatter ikke lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med

handicap, lejere og beboere i friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger, og lejere i tilsvarende boligenheder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles til leverandører af kommunale serviceydelser til de i stk. 1 nævnte persongrupper, jf. § 139. Hvis kommunalbestyrelsen har ansvaret for andre dele af driften af de i stk. 1 nævnte boliger, skal kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler for opgørelse og offentliggørelse m.v. af de af kommunalbestyrelsen fastsatte kvalitetskrav efter stk. 2.

§ 94. En person, som er berettiget til hjælp eller støtte efter §§ 83 og 83 b, kan vælge selv at udpege en person til at udføre opgaverne. Den udpegede person skal godkendes af kommunalbestyrelsen, som herefter skal indgå kontrakt med den pågældende om omfang og indhold af opgaverne, om leverancesikkerhed, jf. § 90, og om betaling m.v.

§ 94 a. Personer, der modtager hjælp efter §§ 83 og 83 b, kan vælge en helt eller delvis anden hjælp end den, der er truffet afgørelse om, jf. §§ 88 og 89. En tilkendt ydelse, der fravælges efter 1. pkt., kan ikke efterfølgende kræves leveret efter § 90.

§ 94 b. (Ophævet)

Kontant tilskud

§ 95. Hvis kommunalbestyrelsen ikke kan stille den nødvendige hjælp til rådighed for en person, der har behov for hjælp efter §§ 83, 83 b og 84, kan kommunalbestyrelsen i stedet udbetale et tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Stk. 2. En person med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt, kan vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde beslutte, at hjælpen efter stk. 2 fortsat skal gives som naturalhjælp eller udbetales til en nærtstående person, som helt eller delvis passer den pågældende. Den nærtstående kan, medmindre vedkommende har indgået aftale om overførsel af tilskuddet efter stk. 5, højst varetage pasningsopgaven i 48 timer om ugen. Deles pasningsopgaven af flere nærtstående, der samtidig er tilskudsmodtagere, gælder 2. pkt. for de nærtstående tilsammen. I særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen dog beslutte, at en eller flere nærtstående kan varetage pasningsopgaven i mere end 48 timer om ugen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal udbetale et kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til at yde overvågning og støtte i forbindelse hermed om natten til personer, som har behov herfor, og som modtager hjælp efter stk. 3 som et kontant tilskud. Tilskuddet til ansættelse af hjælpere til overvågning og støtte i forbindelse hermed skal udbetales til

samme nærtstående, forening eller private virksomhed, som får udbetalt tilskuddet efter stk. 3. Personens nærtstående, som helt eller delvis passer den pågældende, jf. stk. 3, må ikke ansættes som hjælpere til at udføre overvågningen og støtten i forbindelse hermed.

Stk. 5. Det er en betingelse for tilskud til ansættelse af hjælpere efter stk. 1-4, at tilskudsmodtageren er i stand til at fungere som arbejdsleder for hjælperne. Det er desuden en betingelse, at tilskudsmodtageren kan fungere som arbejdsgiver for hjælperne, medmindre den pågældende indgår aftale med en nærtstående eller en forening eller privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, om, at tilskuddet overføres til den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne. Arbejdsgiverbeføjelserne i forhold til hjælperne vedrørende spørgsmål om ansættelse og afskedigelse af hjælpere varetages i så fald af den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed i samråd med den pågældende. En aftale om overførsel af tilskuddet til en forening eller privat virksomhed er ikke bindende for tilskudsmodtageren, hvis foreningen eller den private virksomhed ikke var godkendt af socialtilsynet på tidspunktet for aftalens indgåelse, og hvis foreningen eller den private virksomhed ikke på dette tidspunkt gjorde tilskudsmodtageren bekendt med dette.

Stk. 6. I de situationer, hvor tilskudsmodtageren er arbejdsgiver, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at varetage lønudbetalinger m.v.

§ 96. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde borgerstyret personlig assistance. Borgerstyret personlig assistance ydes som tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilskud til ansættelse af hjælpere efter stk. 1, at borgeren er i stand til at fungere som arbejdsleder for hjælperne. Det er desuden en betingelse, at borgeren kan fungere som arbejdsgiver for hjælperne, medmindre den pågældende indgår aftale med en nærtstående eller en forening eller privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, om, at tilskuddet overføres til den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne. Arbejdsgiverbeføjelserne i forhold til hjælperne vedrørende spørgsmål om ansættelse og afskedigelse af hjælpere varetages i så fald af den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed i samråd med den pågældende. En aftale om overførsel af tilskuddet til en forening eller privat virksomhed er ikke bindende for borgeren, hvis foreningen eller den private virksomhed ikke var godkendt af socialtilsynet på tidspunktet for aftalens indgåelse, og hvis foreningen eller den private virksomhed ikke på dette tidspunkt gjorde borgeren bekendt med dette.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde borgerstyret personlig assistance til borgere, der ikke er omfattet af personkredsen efter stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at dette er den bedste mulighed for at sikre en helhedsorienteret og sammenhængende hjælp for borgeren.

Stk. 4. I de situationer, hvor borgeren eller en nærtstående er arbejdsgiver, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at varetage lønudbetaling m.v.

§ 96 a. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens udmåling af tilskud til borgerstyret personlig assistance, herunder om dækning af udgifter til hjælpernes løn, udgifter ved varetagelse af arbejds-giveropgaver og administrative opgaver m.v. samt andre udgifter for borgeren, der er forbundet med den modtagne hjælp.

Stk. 2. Er der indgået aftale om, at tilskuddet til ansættelse af hjælpere efter § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter § 96 skal overføres til en forening eller privat virksomhed, kan kommunalbestyrelsen kun udbetale tilskuddet til foreningen eller den private virksomhed, hvis foreningen eller den private virksomhed er godkendt af socialtilsynet.

Stk. 3. Modtager borgeren selv eller en nærtstående tilskuddet til ansættelse af hjælpere efter § 95 eller borgersstyret personlig assistance efter § 96, udbetales tilskuddet månedsvis forud. Er der indgået aftale om, at tilskuddet overføres til en godkendt forening eller privat virksomhed, udbetales tilskuddet månedsvis bagud.

Stk. 4. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling og regulering af tilskud, regnskabsaf-læggelse og tilbagebetaling af tilskud.

§ 96 b. Flytter en person fra en kommune, der udbetaler tilskud efter §§ 95 eller 96, skal den hidtidige handlekom-mune, uanset reglerne i § 9 i lov om retssikkerhed og admi-nistration på det sociale område, fortsætte udbetalingen af tilskud, indtil den nye handlekommune har truffet afgørelse om tilskud efter §§ 95 eller 96.

Stk. 2. Har en kommune udbetalt tilskud efter stk. 1, har kommunen krav på refusion herfor fra den nye handlekom-mune. Refusionskravet omfatter tilskud, som den hidtidige handlekommune har betalt efter borgerens flytning fra den tidligere handlekommune og frem til datoen for den nye handlekommunes afgørelse.

§ 96 c. Hvis en borger, der modtager tilskud efter §§ 95 og 96, dør, bortfalder tilskuddet ved udgangen af den må-ned, hvor dødsfaldet er sket, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen dækker dog eventuelle ud-gifter til hjælpere i minimum en måned efter udgangen af den måned, hvor dødsfaldet er sket.

Stk. 3. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling.

Ledsagelse og kontaktperson

§ 97. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsa-gelse om måneden til personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, dog således at aldersgræn-sen ikke kan blive mindre end 67 år. Ledsagelsen tilbydes til personer, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Personer, der er visiteret til ledsagelse før folke-pensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, bevarer retten til ledsagelse efter overgang til folkepension.

Stk. 3. En person, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1 eller stk. 2, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 4. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til den, der er berettiget til ledsagelse efter stk. 1 eller stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at tilbyde per-soner, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1 eller stk. 2, at få ydelsen udbetalt som et kontant tilskud til en ledsager, som de pågældende selv antager. Det er frivilligt for den berettigede at benytte tilbuddet.

Stk. 6. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte retnings-linjer herfor.

Stk. 7. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 948 kr. (2022-niveau) år-ligt. Beløbet ydes af kommunalbestyrelsen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 8. Der kan ikke ydes ledsagelse efter denne bestem-melse til personer, der har hjælperordning efter § 96.

Stk. 9. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

§ 98. Kommunalbestyrelsen skal i fornødent omfang til-byde hjælp i form af en særlig kontaktperson til personer, som er døvblinde.

§ 99. Kommunen sørger for tilbud om en støtte- og kon-taktperson til personer med sindslidelser, til personer med et stof- eller alkoholmisbrug og til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig.

Kapitel 17

Kompensationsydelse

§ 100. Kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nød-vendige kompensationsberettigende udgifter ved den dag-lige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og fol-kepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, med va-rigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at de kompensati-onsberettigende udgifter er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i denne lov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder kompensationsydelsen efter stk. 1, når borgerens sandsynliggjorte kompensations-berettigende udgifter udgør mindst 6.660 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 555 kr. (2025-niveau) pr. måned. Ydel-sen udgør et standardbeløb på 1.105 kr. (2025-niveau) pr. måned. Kommunalbestyrelsen yder dog til borgere, som kan dokumentere visse typer af kompensationsberettigende udgifter på over 24.000 kr. (2025-niveau) pr. år svarende til 2.000 kr. (2025-niveau) pr. måned, en kompensations-ydelse svarende til de faktiske kompensationsberettigende

udgifter og et standardbeløb på 500 kr. (2025-niveau) pr. måned. Borgeren ansøger om, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om kompensationsydelse efter 2. eller 3. pkt.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor, herunder nærmere regler om personkredsen for kompensationsydelsen, om, hvilke typer af kompensationsberettigende udgifter der er omfattet af stk. 2, 3. pkt., og om kravene til kommunalbestyrelsens sagsoplysning.

Stk. 4. Personer, der modtager pension efter § 14 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., er ikke berettiget til ydelser efter denne bestemmelse, medmindre de tillige er bevilget kontant tilskud efter § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter § 96.

§ 100 a. (Ophævet)

Kapitel 18

Behandling

§ 101. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde social behandling til personer med et stofmisbrug. 1. pkt. omfatter ikke personer, som er indlagt på sygehus eller visiteret til integreret behandling af en psykisk lidelse og en samtidig rusmiddelproblematik, jf. kapitel 17 b i sundhedsloven.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om social behandling efter stk. 1 på baggrund af en helhedsorienteret afdækning af personens problemer og behov.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan anmode et behandlings tilbud om at foretage afdækning af personens problemer og behov, jf. stk. 2.

Stk. 4. Tilbud efter stk. 1 skal iværksættes senest 14 dage efter henvendelsen til kommunen.

Stk. 5. En person, der er visiteret til behandling, kan vælge at blive behandlet i et andet offentligt eller privat behandlingstilbud af tilsvarende karakter som det, der er visiteret til efter stk. 1 og 2.

Stk. 6. Fristen efter stk. 4 kan fraviges, hvis personen vælger at blive behandlet i et andet offentligt eller privat behandlingstilbud end det, kommunalbestyrelsen har visiteret til efter stk. 1 og 2.

Stk. 7. Retten til at vælge efter stk. 5 kan begrænses, hvis hensynet til personen taler for det.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at behandlingstilbuddet ved behandlingens start udarbejder en behandlingsplan, der har til formål at sikre sammenhæng mellem de problemer og behov, der er afdækket, jf. stk. 2, og den behandling, der iværksættes.

Stk. 9. I forbindelse med tilbud om behandling efter stk. 1 og under behandlingsforløbet kan kommunalbestyrelsen anvende gavekort med henblik på at fastholde personen i behandling. Med et gavekort forstås et elektronisk eller fysisk tilgodebevis på et bestemt beløb til at kunne købe varer i en forretning.

Stk. 10. Gavekort, jf. stk. 9, kan modtages, uden at værdien heraf fradrages i forsørgelsesydelser eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Stk. 11. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om afdækningen af personens problemer og behov efter stk. 2 og om anvendelsen af gavekort efter stk. 9.

§ 101 a. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde anonym, ambulant behandling af stofmisbrug til personer, der har et behandlingskrævende stofmisbrug, men som ikke har andre sociale problemer, hvortil der ydes hjælp efter afsnit V.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen indgår aftale med to eller flere leverandører af tilbud om anonym, ambulant behandling af stofmisbrug, jf. stk. 1, hvoraf mindst ét tilbud skal være beliggende uden for kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at en person, der ønsker at modtage anonym, ambulant stofmisbrugsbehandling, jf. stk. 1, kan henvende sig til kommunen anonymt via hjemmeside eller telefonisk og indgå aftale om en afklarende samtale om behandlingsbehovet. Den afklarende samtale skal tilrettelægges på en sådan måde, at formålet med anonymitet opnås.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om behandling efter stk. 1 på baggrund af en afklarende samtale, jf. stk. 3, hvorefter personen henvises til de behandlingstilbud, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med efter stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at de leverandører af tilbud, der er indgået aftale med, jf. stk. 2, skal behandle henvendelser, jf. stk. 3, og træffe afgørelse om behandling på baggrund af en afklarende samtale.

Stk. 6. Afgørelser om behandling efter stk. 4 og 5 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Behandlingen efter stk. 1 skal foregå adskilt fra behandlingstilbud efter § 101 og på en sådan måde, at formålet med anonymitet opnås.

Stk. 8. Behandlingen efter stk. 1 skal udgøre et afgrænset behandlingsforløb af kortere varighed og indeholde gruppebehandling og mulighed for en individuel, afsluttende samtale.

§ 102. Kommunalbestyrelsen kan ud over tilbud efter § 85 give tilbud af behandlingsmæssig karakter til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet gives, når dette er nødvendigt med henblik på at bevare eller forbedre borgerens fysiske, psykiske eller sociale funktioner, og når dette ikke kan opnås gennem de behandlingstilbud, der kan tilbydes efter anden lovgivning.

Kapitel 19

Beskyttet beskæftigelse og samværstilbud

§ 103. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde beskyttet beskæftigelse til personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke kan benytte tilbud efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde særligt tilrettelagte beskæftigelsesforløb til personer med særlige sociale problemer.

§ 104. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller af livsvilkårene.

§ 104 a. Personer, der er visiteret til et særligt klubtilbud efter § 84 i barnets lov før det fyldte 18. år, kan forblive i klubtilbuddet efter det fyldte 18. år, hvis kommunalbestyrelsen finder det hensigtsmæssigt.

§ 105. Kommunalbestyrelsen skal aflønne efter indsats under beskæftigelse efter §§ 103 og 104.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om løn m.v. efter stk. 1 og regler om støtte til befordringsudgifter i tilknytning til tilbud efter §§ 103 og 104.

§ 106. En produktion, der udføres ved beskyttet beskæftigelse og i aktivitets- og samværstilbud, må ikke påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Stk. 2. KL (Kommunernes Landsforening) udarbejder vejledning om kalkulationsregler for produktionen i beskyttet beskæftigelse og i aktivitets- og samværstilbud.

Kapitel 20

Botilbud

§ 107. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov for det.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold

- 1) til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, og
- 2) til personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte.

§ 108. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde ophold i boformer, der er egnet til længerevarende ophold, til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis.

Stk. 2. Personer, som modtager tilbud efter stk. 1, og som ønsker at flytte til en anden kommune, har ret til et tilsvarende tilbud i en anden kommune. Det er en forudsætning, at den pågældende opfylder betingelserne for at blive optaget i både fraflytningskommunen og tilflytningskommunen. Retten til et tilsvarende tilbud efter 1. pkt. omfatter kun tilbud,

hvor udgiften på baggrund af den forhandlede pris mellem handlekommune og tilbud ikke overstiger udgiften til det tilbud, som kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen har visiteret personen til, med mere end 10 pct.

Stk. 3. Retten til frit valg efter stk. 2 omfatter ret til, at ens ægtefælle, samlever eller registrerede partner fortsat kan indgå i husstanden. Hvis en person ønsker, at en ægtefælle, samlever eller registreret partner fortsat skal indgå i husstanden, skal det tilbud, der gives efter stk. 1, være egnet til to personer. Kommunalbestyrelsen kan, når den person, som modtager tilbud efter stk. 1, dør, inden for 6 måneder efter dødsfaldet og med et varsel på 3 måneder opsigse den efterlevende ægtefælle, samlever eller registrerede partner fra botilbuddet. Har den efterlevende også selv behov for tilbud efter stk. 1, som kan imødekommes af samme tilbud eller et tilsvarende, som det, hvor den pågældende bor, kan kommunalbestyrelsen ikke opsigse vedkommende efter bestemmelsen i 3. pkt. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter 3. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om betingelserne for at få tilbud om boform efter stk. 2, og i hvilket omfang bestemmelsen i stk. 2 skal finde anvendelse for personer, der optages i et bestemt botilbud uden samtykke efter § 129 a.

Stk. 5. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om pligt for en region eller en eller flere kommuner til at modtage personer med bopæl på Færøerne og personer med bopæl i Grønland i boformer, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om særlige sikkerhedsforanstaltninger i boformer, der er omfattet af stk. 1, og om pligt for en region eller en eller flere kommuner til at modtage personer i de boformer, der er omfattet af stk. 1, når disse personer

- 1) efter retskendelse skal underkastes mentalundersøgelse,
- 2) i henhold til dom eller kendelse skal anbringes i en boform for personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne eller undergives tilsyn, herunder med mulighed for administrativ anbringelse, eller
- 3) som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal anbringes i en boform for personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne eller undergives tilsyn, herunder med mulighed for administrativ anbringelse.

§ 108 a. Boformer efter § 108, stk. 1, kan målrettes personer under 35 år med henblik på at understøtte, at personerne kan leve et ungdomsliv.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan alene træffe afgørelse om ophold i tilbud som nævnt i stk. 1 for personer under 35 år. Træffer en kommunalbestyrelse afgørelse om ophold i en boform som nævnt i stk. 1, skal det fremgå af boligdokumentet, at personen skal fraflytte tilbuddet inden det fyldte 35. år.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal, senest 6 måneder før personen fylder 35 år, varsle personen om fraflytningen, jf. stk. 2. Det gælder dog ikke, hvis personen tilkendegiver at ville fraflytte boformen inden det fyldte 35. år.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder før personens flytning fra et tilbud, jf. stk. 2, træffe afgørelse om den fremtidige støtte til personen, herunder om ophold i en boform efter denne lov eller i en anden bolig, der modsvare personens behov, og som står i et rimeligt forhold til personens betalingsevne. Kommunalbestyrelsens vurdering af, hvorvidt en ny bolig modsvare personens behov, skal baseres på en udredning af personens behov gennemført ved hjælp af voksenudredningsmetoden eller en lignende metode.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal dække personens rimelige udgifter til flytning. Rimelige udgifter til flytning kan omfatte udgifter til beboerindskud eller depositum og eventuelt forudbetalt leje, udgifter til flytning af møbler m.v. og udgifter til en sådan indretning af boligen, at den svarer til indretningen i den fraflyttede bolig.

§ 108 b. Har en person efter § 108, stk. 2, i denne lov eller § 58 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. ønsket et tilbud eller en plejebolig med privat driftsherre, og afslår kommunalbestyrelsen at imødekomme dette ønske med den begrundelse, at den pris, som kommunalbestyrelsen har forhandlet med den private driftsherre, er højere end et kommunalt tilbud, som kommunalbestyrelsen allerede har truffet afgørelse om at visitere personen til, kan det private tilbud eller plejeboligen med privat driftsherre anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at undersøge, om den vejledende takst for det kommunale tilbud er fastsat i overensstemmelse med reglerne om takstfastsættelse, jf. § 174 og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan af egen drift undersøge, om den vejledende takst for et kommunalt tilbud er fastsat i overensstemmelse med de regler om takstfastsættelse, der er fastsat efter § 174 og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. Vurderer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter stk. 1 eller 2, at den vejledende takst er lavere end den vejledende takst, som den kommunale driftsherre skulle have anvendt efter § 174 og regler udstedt i medfør heraf, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udstede et påbud til den kommunale driftsherre om, at denne inden en fastsat frist skal

- 1) ophøre med at beregne og fastsætte vejledende takster, der er i strid med reglerne for takstfastsættelse,
- 2) anvende bestemte beregningsgrundlag eller beregningsmetoder ved beregning af vejledende takster,
- 3) fastsætte vejledende takster til nærmere angivne beløb,
- 4) fastsætte ændrede vejledende takster og
- 5) oplyse ændrede vejledende takster på Tilbudsportalen.

§ 108 c. Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling af sager efter § 108 b. Konkurrencerådet udsteder påbud i sager omfattet af § 108 b, stk. 3, når sagerne er principielle eller af særlig stor betydning.

Stk. 2. Konkurrencelovens § 15, stk. 1, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling af sager efter § 108 b.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelser efter § 108 b, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udøver deres beføjelser efter § 108 b og stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 5 i fuld uafhængighed.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan efter forhandling med social- og boligministeren og efter at have indhentet udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætte nærmere regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrol med takstfastsættelsen, jf. stk. 1-3 og § 108 b.

§ 109. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer, som har været udsat for vold i nære relationer. Personerne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte under hensyntagen til de kønsmæssige aspekter ved vold i nære relationer.

Stk. 2. Formålet med et midlertidigt ophold efter stk. 1 er at yde beskyttelse, støtte, omsorg og rådgivning, som kan bidrage til, at personen og eventuelt ledsagende børn kan etablere en selvstændig tilværelse uden vold i egen bolig. Beskyttelse, støtte, omsorg og rådgivning under opholdet må ikke erstatte den øvrige hjælp og støtte, som personen og eventuelt ledsagende børn har behov for og ret til efter denne lov eller anden lovgivning.

Stk. 3. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder.

Stk. 4. Lederen træffer afgørelse om optagelse og udskrivning.

Stk. 5. Boformer efter stk. 1 skal senest 3 hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i personens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest 3 hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i personens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 7. Orienteringerne efter stk. 5 og 6 skal som minimum indeholde personens og eventuelle børns navne og cpr-numre samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen. For personer, der optages i boformen anonymt, jf. stk. 3, udelades personens og eventuelle børns navne og cpr-numre, og det skal i øvrigt sikres, at personens anonymitet opretholdes.

Stk. 8. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde indledende og koordinerende støtte og vejledning til personer på boformer efter denne bestemmelse. For at understøtte formålet efter stk. 2 skal den indledende rådgivning iværksættes så tidligt som muligt efter orientering om optagelse i boformen og skal introducere personen til den koordinerende rådgivning og skabe kontakt mellem personen og en medarbejder, der varetager den koordinerende rådgivning. Den koordinerende rådgivning gives i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, daginstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige

tilbud. Rådgivningen iværksættes, senest når forberedelsen til udflytning fra boformen påbegyndes, og gives, indtil personen og eventuelle børn er etableret i egen bolig.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde psykologbehandling til alle børn, som ledsager forælderen under dennes ophold i boformer efter denne bestemmelse. Behandling skal have et omfang på mindst 4 timer og op til 10 timer afhængigt af barnets behov. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes under selve opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf. Ved fælles forældremyndighed kan psykologbehandlingen iværksættes alene med samtykke fra den forældremyndighedsindehaver, som barnet ledsager under opholdet.

Stk. 10. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 10 timers psykologbehandling til personer, der får ophold i boformer efter stk. 1. Behandlingen skal udføres af en autoriseret psykolog. Pligten til at tilbyde psykologbehandling gælder uanset opholdets varighed. Tilbuddet skal iværksættes under selve opholdet eller i umiddelbar forlængelse heraf.

§ 110. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har et akut behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Stk. 2. Formålet med et midlertidigt ophold efter stk. 1 er at hjælpe personer med særlige sociale problemer over akutte vanskeligheder i overgangen til egen bolig og øvrig hjælp efter denne lov. Den aktiverende støtte og omsorg under opholdet må ikke erstatte øvrig hjælp og støtte efter denne lov.

Stk. 3. Optagelse i boformer efter stk. 1 kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder.

Stk. 4. Lederen træffer afgørelse om optagelse og udskrivning, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at udskrive en borger fra en boform efter stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der foreligger en handleplan eller en helhedsorienteret plan for borgeren efter §§ 141 eller 142.
- 2) Der foreligger en anvisning af egen bolig eller er truffet afgørelse om et botilbud efter §§ 107 eller 108.
- 3) Der er truffet afgørelse om hjælp og støtte, som modsvare borgerens behov for at fastholde boligen, hvis borgeren er anvist egen bolig.
- 4) Såfremt borgeren anvises en bolig, har borgeren på udskrivningstidspunktet indgået en lejeaftale og kan flytte ind i boligen og modtage den visiterede sociale støtte, der modsvare borgerens behov.
- 5) Såfremt kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om et botilbud efter §§ 107 eller 108, vil udskrivningen fra boformen efter denne paragraf først kunne træffes med virkning for borgeren, når denne kan flytte ind i botilbuddet.

Stk. 6. Boformer efter stk. 1 skal senest 3 hverdage efter afgørelse om optagelse i boformen give en orientering her-

om til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 7. Boformer efter stk. 1 skal så vidt muligt inden udskrivning fra boformen, dog senest 3 hverdage herefter, give en orientering herom til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 8. Orienteringerne efter stk. 6 og 7 skal som minimum indeholde personens navn og cpr-nummer samt dato og begrundelse for henholdsvis optagelsen og udskrivningen.

§ 111. Boformer efter denne lov er ikke omfattet af leje-lovgivningen.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om lejerettigheder for beboere i længerevarende botilbud efter denne lov.

Afsnit VI

Hjælpemidler m.v.

Kapitel 21

Hjælpemidler, boligindretning og befordring

Hjælpemidler

§ 112. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at et hjælpemiddel skal leveres af bestemte leverandører. I forbindelse med kommunalbestyrelsens indgåelse af leverandøraftaler inddrages repræsentanter for brugerne ved udarbejdelse af kravspecifikationerne.

Stk. 3. Ansøgeren kan vælge leverandør af hjælpemidler, jf. dog stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen har indgået en leverandøraftale og ansøgeren ønsker at benytte en anden leverandør end den, som kommunalbestyrelsen har indgået leverandøraftale med, indkøber ansøgeren selv hjælpemidlet og får udgifterne hertil refunderet, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen kunne have erhvervet hjælpemidlet til hos sin leverandør. Har kommunalbestyrelsen ikke indgået leverandøraftale, kan ansøgeren vælge leverandør, og støtten ydes efter regning, dog højst med et beløb svarende til prisen på det bedst egnede og billigste hjælpemiddel.

Stk. 4. Ansøgerens ret til at vælge leverandør af hjælpemidler efter stk. 3 gælder ikke, hvis kommunalbestyrelsen kan stille et hjælpemiddel til rådighed, som er fuldstændig identisk med det hjælpemiddel, som ansøgeren ønsker at anskaffe fra en anden leverandør.

Stk. 5. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om

- 1) afgrænsningen af de hjælpemidler, hvortil der kan ydes støtte, og adgangen til genanskaffelse,
- 2) i hvilket omfang modtageren selv betaler en del af udgiften til anskaffelse, reparation og drift af et hjælpemiddel,
- 3) hvornår støtte til et hjælpemiddel kan ydes som udlån eller udleveres som naturallydelse,
- 4) hvorvidt der skal gælde særlige betingelser for støtte til visse hjælpemidler, herunder muligheden for udlevering af visse hjælpemidler fra en offentlig institution, og
- 5) hvorvidt visse hjælpemidler kan stilles til rådighed som led i et botilbud.

§ 112 a. Ansøgning om støtte til hjælpemidler, jf. § 112, skal indgives til kommunalbestyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunalbestyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattes af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for kommunalbestyrelsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for kommunalbestyrelsen.

§ 112 b. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om støtte til hjælpemidler efter § 112 inden for 4 uger i de tilfælde, hvor en person tidligere har modtaget støtte til hjælpemidler efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om forberedende grunduddannelse, lov om de gymnasiale uddannelser, lov om erhvervsuddannelser eller lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser og personen som følge af ophøret af denne støtte ansøger om et tilsvarende hjælpemiddel efter § 112.

Stk. 2. Fristen i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen modtager ansøgningen.

Forbrugsgoder

§ 113. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til køb af forbrugsgoder, når betingelserne i § 112, stk. 1, er opfyldt. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

Stk. 2. Der kan kun ydes hjælp, når udgiften er over 500 kr.

Stk. 3. Hjælpen udgør 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Stk. 4. Hvis det på grund af den nedsatte funktionsevne er nødvendigt med et forbrugsgode, der er dyrere end et almindeligt standardprodukt, eller hvis den nedsatte funktionsevne nødvendiggør særlig indretning af forbrugsgodet, betaler kommunen, jf. stk. 1, de nødvendige merudgifter.

Stk. 5. Hvis forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen, jf. stk. 1, de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Stk. 6. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om

- 1) afgrænsningen af de forbrugsgoder, der kan ydes hjælp til, og adgangen til genanskaffelse, og
- 2) i hvilket omfang modtageren selv skal betale en del af udgiften til reparation og drift af et forbrugsgode.

Fælles bestemmelser for hjælpemidler og forbrugsgoder

§ 113 a. Kommunalbestyrelsen kan i enkle og entydige sager om støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder beslutte at træffe afgørelse alene på baggrund af den modtagne ansøgning. I disse tilfælde skal ansøgningen indeholde de oplysninger, der er nødvendige for afgørelsen, og en erklæring på tro og love om rigtigheden af disse oplysninger eller anden relevant dokumentation herfor.

§ 113 b. Kommunalbestyrelsen kan yde støtte til hjælpemidler eller forbrugsgoder i en tidsbegrænset periode til personer med midlertidigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, hvis betingelserne for støtte i § 112, stk. 1, eller § 113, stk. 1, i øvrigt er opfyldt. Støtten ydes i alle tilfælde som naturalhjælp uden egenbetaling for borgeren.

Stk. 2. Der kan alene ydes støtte efter stk. 1 til det pågældende hjælpemiddel eller forbrugsgode én gang inden for samme tidsbegrænsede periode.

Støtte til bil

§ 114. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad

- 1) vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil,
- 2) vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller
- 3) forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

Stk. 2. Støtten efter stk. 1 ydes som et rentefrit lån inden for en ramme på 201.000 kr. (2022-niveau).

Stk. 3. Overstiger prisen på den billigst egnede bil lånerammen i stk. 2, ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem lånerammen og prisen på den billigst egnede bil.

Stk. 4. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om

- 1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 3 og om vilkårene for støtte, herunder regler om personkredsen, som er berettiget til at opnå støtte,

- 2) fremgangsmåden i forbindelse med afprøvning og valg af bil, herunder om private aktørers deltagelse heri,
- 3) tilbagebetaling af lån og indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen og om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån til bil som følge af manglende betalingsevne og som følge af frakendelse i forbindelse med ændringer i den fysiske eller psykiske funktionssevne eller forhold, der knytter sig dertil,
- 4) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. stk. 1-3, herunder regler om fremgangsmåden i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af bil og om anvendelse af provenu ved afhændelse af en bil, der tidligere er ydet støtte til, herunder i forbindelse med genbevilling af støtte til køb af en bil,
- 5) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,
- 6) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v.,
- 7) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil, og
- 8) i hvilket omfang et barn eller en ung under 18 år, som er omfattet af personkredsen, jf. stk. 1, og som anbringes uden for hjemmet efter barnets lov kan bevare støtte til køb af bil eller få bevilget støtte til køb af bil efter § 90, nr. 7, i barnets lov, jf. stk. 1.

§ 115. Det er en forudsætning for støtte efter §§ 112, 113, 113 b og 114, at hjælpemidlet, forbrugsgodet eller bilen ikke kan bevilges efter anden lovgivning.

Boligindretning

§ 116. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretning er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

Stk. 2. En person, der er tilkendt hjælp efter stk. 1, kan, hvis den pågældende ønsker at benytte en anden håndværker end den, som kommunalbestyrelsen har valgt, vælge selv at lade boligindretningen udføre og få udgifterne hertil refunderet, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen kunne have fået udført boligindretningen for hos den håndværker, som kommunen har valgt. På samme måde kan ansøgeren vælge andre materialer end dem, som kommunalbestyrelsen har anvist.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om adgangen efter stk. 2 til at vælge håndværker og materialer i forbindelse med tilkendelse af hjælp til boligindretning, herunder om krav til håndværker samt om muligheden for at indgå aftale om tilbagelevering efter endt brug og aftale om reetablering og betingelserne herfor.

Stk. 4. I de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp efter stk. 1 ikke er tilstrækkelig til at gøre boligen egnet som opholdssted, kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det

er en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker den pågældendes behov.

Stk. 5. Personer, der modtager social pension, kan ikke få hjælp efter stk. 4, medmindre det drejer sig om personer, der har en hjælpeordning efter § 96.

Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om, i hvilket omfang hjælp efter stk. 1, 2 og 4 skal tilbagebetales, herunder i hvilket omfang det tilbagebetalingspligtige beløb kan sikres ved pant i ejendommen.

Støtte til individuel befordring

§ 117. Kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser om hjælp efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Hjælp og støtte til borgere med en hastigt fremadskridende sygdom

§ 117 a. Kommunalbestyrelsen skal, når en borger med en hastigt fremadskridende sygdom anmoder herom, tilbyde hjælp og støtte som omfattet af §§ 83, 97, 112 og 116 efter borgerens ønske, uanset om betingelserne i de nævnte bestemmelser er opfyldt, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Hjælpen og støtten efter 1. pkt. kan tildeles én gang pr. sygdomsforløb og kan have en samlet maksimal værdi af 39.750 kr. (2023-niveau). Kommunalbestyrelsen skal vejlede borgeren om valg og sammensætning af hjælpen og støtten efter 1. pkt.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om kriterierne for vurdering af, om en borger er omfattet af personkredsen efter stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere nærmere regler om, hvilke typer af hjælp og støtte efter §§ 112 og 116 der indgår i den hjælp og støtte, som er omfattet af stk. 1.

Kapitel 22

Pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom

§ 118. En person med tilknytning til arbejdsmarkedet, der ønsker at passe nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig, herunder uhelbredelig, lidelse i hjemmet, skal ansættes af kommunalbestyrelsen, når

- 1) alternativet til pasning i hjemmet er døgnophold uden for hjemmet eller plejehuset svarer til et fuldtidsarbejde,
- 2) der er enighed mellem parterne om etablering af pasningsforholdet og
- 3) kommunalbestyrelsen vurderer, at der ikke er afgørende hensyn, der taler imod, at det er den pågældende person, der passer den nærtstående.

Stk. 2. Personen skal ansættes af den kommune, hvor den nærtstående bor. Lønnen udgør 16.556 kr. om måneden. Der betales pensionsbidrag med i alt 12 pct., hvoraf de 4 pct.

tilbageholdes i lønnen, mens arbejdsgiveren betaler 8 pct. af lønnen.

Stk. 3. Personen kan ansættes i indtil 6 måneder med henblik på at passe den nærtstående. Pasningsperioden kan forlænges med indtil 3 måneder, hvis særlige forhold tæller herfor. Pasningen kan opdeles i perioder af hele måneder. Efter aftale med den arbejdsgiver, som har givet orlov til pasning af en nærtstående, kan pasningen opdeles i kortere perioder. Pasningen kan deles af flere personer, hvis de alle opfylder betingelserne for ansættelse efter stk. 1.

Stk. 4. Hvis to eller flere personer deles om pasningsordningen, kan den samlede aflønning ikke overstige den aflønning, der nævnes i stk. 2. Lønnen udbetales forholdsmæssigt i forhold til delingen af pasningsordningen.

Stk. 5. Der kan ydes én pasningsordning til ét sammenhængende sygdomsforløb eller handicap. Samme nærtstående kan dog blive omfattet af pasningsordningen igen, hvis der tilstøder den pågældende en anden lidelse eller funktionsevnesnedsættelse som anført i stk. 1, og hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Stk. 6. Der indgås en ansættelsesaftale mellem personen og kommunalbestyrelsen, hvor de nærmere vilkår i forbindelse med ansættelsesforholdet beskrives, herunder angivelse af, hvem den nærtstående er, periodens længde, arbejdsopgaverne, opsigelsesvarsler m.v. Hvis ansættelsen på grund af uundskyldelige omstændigheder afbrydes i ansættelsesperioden, udbetaler kommunen løn til den ansatte i 1 måned efter udgangen af den måned, hvor ophøret finder sted. Såfremt personen får et andet forsørgelsesgrundlag inden for denne periode, bortfalder kommunens forpligtelse.

Kapitel 23

(Ophævet)

Afsnit VII

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne

Kapitel 24

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for alle voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne

Husorden

§ 123. Lederen af et bo- eller dagtilbud efter denne lov og efter ældreloven med beboere eller brugere med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne kan fastsætte en vejledende husorden, der angiver de nærmere regler og retningslinjer for ophold på bo- eller dagtilbuddets fællesarealer.

Stk. 2. Fastsættes der en husorden efter stk. 1, skal beboere og brugere i bo- eller dagtilbuddet og deres pårørende af hensyn til fællesskabet inddrages i arbejdet med udarbejdelse af husordenen.

Stk. 3. Er der fastsat en husorden, jf. stk. 1, skal personer, der har taget ophold i bo- eller dagtilbuddet, gøres bekendt med denne.

§§ 123 a-123 d. (Ophævet)

Formål og anvendelsesområde

§ 124. Formålet med bestemmelserne i §§ 124 b-137 d er at begrænse magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten til det absolut nødvendige. Disse indgreb må aldrig erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand.

Stk. 2. Anvendelse af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten må alene ske for at sikre personens omsorg, værdighed og tryghed eller tilgodese hensynet til fællesskabet på bo- eller dagtilbuddet eller hensynet til andre.

Stk. 3. Forud for enhver form for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal kommunen foretage, hvad der er muligt for at opnå personens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

Stk. 4. Anvendelse af magt skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes.

Stk. 5. Magtanvendelse skal udøves så skånsomt og kortvarigt som muligt og med størst mulig hensyntagen til den pågældende og andre tilstedeværende, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelse eller ulempe.

Målgruppe

§ 124 a. Bestemmelserne i §§ 124 b-135 b gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102, aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104 i denne lov eller §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 124 b-129 a. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Fysisk guidning og konfliktafværgelse

§ 124 b. Personalet kan anvende fysisk guidning over for personer som led i omsorgen, herunder for at sikre tryghed og trivsel på bo- og dagtilbud. Fysisk guidning kan anvendes

- 1) af hensyn til personen selv for at sikre dennes tryghed og værdighed,
- 2) af hensyn til andre i situationer, hvor personens adfærd er grænseoverskridende eller konfliktskabende, eller
- 3) i situationer, hvor en beboer på et bo- eller dagtilbud er gået ind i en anden beboers egen bolig, uden at den anden beboer ønsker det.

Stk. 2. Personalet kan afværge en konflikt ved at stille sig mellem en person, der udviser grænseoverskridende eller konfliktskabende adfærd, og en eller flere andre personer.

Stk. 3. Fysisk guidning efter stk. 1 og konfliktafværgelse efter stk. 2 må ikke indebære fastholdelse.

Stk. 4. Fysisk guidning efter stk. 1 og konfliktafværgelse efter stk. 2 er ikke magtanvendelse eller et indgreb i selvbestemmelsesretten. Der skal derfor ikke ske registrering og indberetning efter § 135 a.

Afværgehjælp

§ 124 c. Personalet kan kortvarigt fastholde eller føre en person væk fra en situation, når det er nødvendigt for at afværge, at vedkommende forårsager væsentlig ødelæggelse af indbo eller andre værdier.

Fastholdelse m.v.

§ 124 d. Personalet kan løse en persons greb i en anden person eller greb i dørhåndtaget el.lign. til en anden persons bolig, hvis den person, der foretager grebet, udviser grænseoverskridende eller konfliktskabende adfærd.

Stk. 2. Personalet kan fastholde, tilbageholde eller føre en person tilbage til egen bolig eller til et andet opholdsrum i et bo- eller dagtilbud, hvis det er nødvendigt for at sikre andres tryghed, værdighed og sikkerhed, når personen udviser en adfærd, der er meget grænseoverskridende eller meget konfliktskabende over for de øvrige personer i bo- eller dagtilbuddet, eller adfærden er til fare for den pågældende selv, eller andre eller i situationer, hvor en person er gået ind i en bolig i et botilbud, uden at beboeren ønsker det.

Særlige døråbnere

§ 125. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om for en afgrænset periode at tillade anvendelse af særlige døråbnere for en eller flere personer følgende steder:

- 1) Ved bo- eller dagtilbuddets yderdøre.
- 2) Ved bo- eller dagtilbuddets døre, der tilhører og afgrænser konkrete afdelinger eller boenheder.
- 3) Ved låger m.v., der fungerer som udgang fra bo- eller dagtilbuddets omgivende udeareal.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes, når

- 1) der er nærliggende risiko for, at en eller flere personer ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko og
- 3) lovens øvrige muligheder forgæves har været anvendt.

Stk. 3. Hvis foranstaltninger efter stk. 1 iværksættes, skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke selv kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil.

§§ 126-127. (Ophævet)*Anvendelse af stofseler*

§ 128. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at tillade at anvende stofseler el.lign. til kørestol eller andet hjælpemiddel, seng, stol eller toilet, når forholdene gør det absolut påkrævet og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der er nærliggende risiko for, at en person er i fare for at lide personskade i følgende tilfælde:
 - a) Ved fald.
 - b) Ved uhensigtsmæssig siddestilling.
 - c) Ved pludselige og ukontrollerbare bevægelser.

- 2) Det hjælper en person med at udføre en handling, som uden en stofsele el.lign. ville være særdeles begrænset eller anstrengt.

Stk. 2. Indgreb efter en afgørelse, jf. stk. 1, nr. 1, litra b eller c, eller nr. 2, forudsætter, at personen ikke modsætter sig anvendelsen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, for hvilken periode de beskyttelsesmidler, som er omfattet af stk. 1, kan anvendes, og skal løbende vurdere, om en mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Tryghedsskabende velfærdsteknologi

§ 128 a. Social- og boligministeren fastsætter regler om, hvilke former for tryghedsskabende velfærdsteknologi der kan anvendes efter afsnit VII.

Stk. 2. Social- og boligministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang tryghedsskabende velfærdsteknologi, der gør brug af kunstig intelligens, kan tillades ved anvendelse af indgreb efter afsnit VII.

Stk. 3. Epilepsialarmer og lignende anfaldsalarmer, der anvendes til personer med tilsvarende behov for anfaldsovervågning som ved epilepsi, er ikke magtanvendelse eller et indgreb i selvbestemmelsesretten.

§ 128 b. Kommunalbestyrelsen kan indstille til Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap at træffe afgørelse om for en afgrænset periode at tillade anvendelse af situationsbestemt kamerakig over for en person, når der er risiko for personskade og forholdene i det enkelte tilfælde gør anvendelsen påkrævet for at afværge denne risiko.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at anvende anden tryghedsskabende velfærdsteknologi for en person i en afgrænset periode, når der er risiko for personskade og forholdene i det enkelte tilfælde gør det påkrævet for at afværge denne risiko, jf. dog § 136 e.

Stk. 3. Ved foranstaltninger efter stk. 1 skal der være en tydelig indikator for, hvornår kameraet er tændt.

Låsning og sikring af yderdøre og vinduer

§ 128 c. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at låse eller på anden vis sikre yderdøre eller vinduer til en beboers egen bolig på botilbud i en afgrænset periode, når der er risiko for, at beboeren vil forlade sin bolig og derved udsætte sig selv eller andre for fare.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke omfatte aflåsning af døre til botilbuddets indendørs fællesarealer.

Stk. 3. Der skal altid være mindst én uaflåst dør i beboerens egen bolig.

Låsning og sikring af døre til fælles opholdsrum

§ 128 d. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om for en afgrænset periode at tillade, at den nærmeste dør mellem en beboers bolig og ét eller flere bestemte fælles opholdsrum i et botilbud låses eller på anden vis sikres, når beboeren gentagne gange har udvist grænseoverskridende eller konfliktskabende adfærd over for de øvrige beboere. Af-

gørelser efter 1. pkt. kan ikke omfatte døre til beboerens bolig.

Stk. 2. Der kan alene træffes afgørelse efter stk. 1, såfremt der er mindst én uaflåst adgang mellem beboerens bolig og de omhandlede fælles opholdsrum.

Låsning og sikring af døre til servicearealer og fælleskøkkener

§ 128 e. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om for en afgrænset periode at tillade at anvende særlige døråbnere eller at låse eller på anden vis sikre døre til et serviceareal eller et fælleskøkken i et bo- eller dagtilbud, når en person gentagne gange har udsat sig selv eller andre for fare eller forårsaget væsentlig ødelæggelse af genstande i det pågældende serviceareal eller fælleskøkken.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 må ikke afskære personens mulighed for at forlade bo- eller dagtilbuddet eller bevæge sig frit i tilbuddets øvrige arealer.

Stk. 3. Ved anvendelse af særlige døråbnere skal der af hensyn til andre brugeres eller beboeres frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at brugere eller beboere, der ikke selv kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil.

Låsning og sikring af låger m.v. fra et bo- eller dagtilbuds udeareal

§ 128 f. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om for en afgrænset periode at tillade at låse eller på anden vis sikre en eller flere låger m.v., der fungerer som udgang fra et bo- eller dagtilbuds omgivende udeareal, når der er risiko for, at en person vil forlade udearealet og derved udsætte sig selv eller andre for fare.

Stk. 2. Der skal altid være mindst én uaflåst låge eller dør fra bo- eller dagtilbuddets omgivende udeareal.

Låsning og sikring af skabe og skuffer m.v.

§ 128 g. Kommunalbestyrelsen kan i helt særlige situationer indstille til Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap at træffe afgørelse om for en afgrænset periode at tillade at låse eller på anden måde sikre et eller flere skabe, skuffer m.v. i en beboers bolig i et botilbud, når beboeren gentagne gange har anvendt genstande i skabene eller skufferne m.v. til at påføre sig selv eller andre væsentlig personskade eller til at forårsage væsentlig tingsskade.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan afgrænses til at gælde i et nærmere bestemt tidsrum af døgnet.

Stk. 3. Iværksættes foranstaltninger efter stk. 1, skal det sikres, at beboeren efter anmodning hurtigt, men under iagttagelse af hensynene bag foranstaltningen, får adgang til de aflåste skabe og skuffer m.v.

Adgang til en beboers bolig i et botilbud

§ 128 h. Kommunalbestyrelsen kan indstille til Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap at træffe afgørelse om at tillade for en periode, der ikke må overstige 12 måneder, at en aflåst

eller på anden måde sikret yderdør til en bolig i et botilbud må åbnes, når dette er absolut nødvendigt for at undgå en væsentlig og nærliggende risiko for, at beboeren forårsager væsentlig og alvorlig personskade på sig selv eller andre, eller en væsentlig sundhedsmæssig risiko for beboeren eller andre.

Stk. 2. Åbningen af en yderdør efter stk. 1 må kun ske, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og åbningen skal foretages så skånsomt som muligt.

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 129. Kommunalbestyrelsen kan, jf. § 131, indstille til Familieretshuset at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog § 136 f, skal optages i et bestemt botilbud efter denne lov, botilbud efter ældreloven, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap, friplejebolig efter lov om friplejeboliger eller botilbud efter lov om almene boliger m.v. og om nødvendigt udskrives fra et botilbud, når

- 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og
- 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og
- 5) det er uforvarsomt ikke at sørge for flytning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i ganske særlige tilfælde indstille til Familieretshuset, at der træffes afgørelse om, at en person, der er optaget i et botilbud som nævnt i stk. 1, og som mangler evnen til at give informeret samtykke, kan udskrives fra sit botilbud og flyttes til en anden tilsvarende bolig, hvor omsorgen for personen kan varetages, selv om betingelserne i stk. 1, nr. 1-5, ikke er opfyldt, hvis det skønnes at være i den pågældendes egen interesse, herunder af hensyn til mulighederne for, at den pågældende kan bevare tilknytning til sine pårørende.

Stk. 3. Det skal indgå i kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1, hvis en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere kan varetage den nødvendige hjælp til og opsyn med den pågældende.

Optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke ved væsentlig fare for andre eller særligt truende eller særligt chikanerende adfærd

§ 129 a. Kommunalbestyrelsen kan indstille til Familieretshuset at træffe afgørelse om, at en person med en betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der modsætter sig flytning, eller som mangler evnen til at give informeret samtykke heri, i særlige tilfælde skal udskrives fra sit botilbud og optages i et bestemt botilbud efter denne lovs § 108, når

- 1) den pågældende er til væsentlig fare for eller udviser en særligt truende eller en særligt chikanerende adfærd over for øvrige beboere eller personale,

- 2) det er uforsvarligt over for øvrige beboere eller personalets sikkerhed ikke at sørge for flytning,
- 3) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet og
- 4) det kan godtgøres, at det nye botilbud er bedre egnet til at imødekomme den pågældendes støttebehov.

Sagsbehandling, administration m.v.

§ 130. Som grundlag for kommunalbestyrelsens afgørelser efter §§ 125 og 128, § 128 b, stk. 2, §§ 128 c-128 f og § 136 a, stk. 3, skal der foreligge

- 1) oplysninger om den socialpædagogiske hjælp og pleje efter kapitel 16, der har været iværksat før den påtænkte afgørelse om iværksættelse af foranstaltningerne,
- 2) oplysninger om den forventede periode, i hvilken foranstaltningerne vil være nødvendige, og
- 3) pårørendes og en eventuel værges bemærkninger til de påtænkte foranstaltninger.

Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap

§ 130 a. Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap består af 1 formand og 2 andre medlemmer.

Stk. 2. Formanden beskikkes af social- og boligministeren efter udpegning af vedkommende retspræsident. Formanden skal være byretsdommer, fuldmægtig ved domstolene eller pensioneret dommer eller fuldmægtig, der er tilkaldt for at virke som dommer eller fuldmægtig, jf. retsplejelovens § 51 e og § 54, stk. 3, jf. § 51 e. De andre medlemmer beskikkes af social- og boligministeren efter indstilling af 1 medlem fra Danske Handicaporganisationer og 1 medlem fra KL. Medlemmerne, der beskikkes efter 3. pkt., skal have socialfaglig indsigt.

Stk. 3. Der beskikkes på samme måde som efter stk. 2 1 eller flere stedfortrædere for formanden og de 2 medlemmer.

Stk. 4. Formanden og de 2 medlemmer og stedfortræderne for dem beskikkes for 4 år ad gangen. En beskikkelse efter 1. pkt., der foretages i løbet af en beskikkelsesperiode, gælder kun til periodens udløb. De 2 medlemmer og stedfortræderne kan genbeskikkes én gang.

Stk. 5. Beskikkelsen som formand eller stedfortræder for formanden bortfalder, når den pågældende ophører med at være dommer eller fuldmægtig ved domstolene eller med at virke som dommer eller fuldmægtig, jf. retsplejelovens § 51 e og § 54, stk. 3, jf. § 51 e.

Stk. 6. Nævnet træffer afgørelse efter § 131 b. Nævnets afgørelse træffes ved flertal.

Stk. 7. Social- og boligministeren kan henlægge andre opgaver til nævnet.

Stk. 8. Familieretshuset stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 9. Social- og boligministeren fastsætter en forretningsorden for nævnet.

Afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 131. Familieretshuset træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 eller § 136 f, stk. 3, 2. pkt., efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Familieretshusets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 2. Indstillingen skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 129 eller § 136 f, stk. 3, 2. pkt., anses for opfyldt,
- 2) den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne,
- 3) den hjælp og pleje efter kapitel 16, der har været iværksat eller har været tilbudt den pågældende eller familien, før indstilling om optagelse i et særligt botilbud blev besluttet,
- 4) indretningen af den nye bolig og den personlige hjælp, pleje og støtte m.v., som herefter vil kunne stilles til rådighed, og
- 5) personens egne samt de pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til flytningen, herunder hvorvidt de klageberettigede efter § 134, stk. 3, kan tiltræde kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 3. En ægtefælle eller anden nærtstående person, der deler bolig med den person, som sagen vedrører, er berettiget til at klage over kommunalbestyrelsens afslag på at indstille til optagelse i særlige botilbud efter denne bestemmelse. Klagen kan indbringes for Familieretshuset, men ikke for anden administrativ klagemyndighed. Reglerne i §§ 66-69, § 70, 1. pkt., og § 74 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse ved indbringelse af klager for Familieretshuset.

Stk. 4. Har den pågældende ikke en værge eller fremtidsfuldmægtig, hvis kompetence omfatter beslutninger efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen anmode Familieretshuset om at beskikke en værge efter værgemålsloven. Familieretshuset skal have truffet afgørelse om værgebesikkelse, inden kommunalbestyrelsen indstiller efter § 129.

Stk. 5. Kommunen kan om fornødent anmode om bistand af politiet til at gennemføre en afgørelse om flytning.

§ 131 a. Familieretshuset træffer efter indstilling fra kommunalbestyrelsen afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud efter § 129 a. Familieretshuset skal træffe afgørelse senest 2 uger efter modtagelsen af kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 2. Indstillingen skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 129 a anses for opfyldt,
- 2) den nødvendige faglige dokumentation for den betydelige og varigt nedsatte psykiske funktionsevne,
- 3) den nødvendige dokumentation for, at den pågældende er til væsentlig fare for eller udviser en særligt truende eller en særligt chikanerende adfærd, og denne adfærds indvirkning på øvrige beboere eller personale,
- 4) den hjælp, den socialpædagogiske bistand og de øvrige indsatser efter lovens afsnit V, der har været iværksat eller tilbudt den pågældende for at forebygge vedkommendes farlige, truende eller chikanerende adfærd, før

indstilling om optagelse i et bestemt botilbud blev besluttet,

- 5) indretningen af den nye bolig og personlige hjælp, pleje og støtte m.v., som herefter vil kunne stilles til rådighed, og
- 6) personens egne, de pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til flytningen, herunder hvorvidt de klageberettigede efter § 134, stk. 3, kan tiltræde kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen anmoder Familieretshuset om at beskikke en værge efter værgemålsloven, hvis der er behov herfor. Familieretshuset skal have truffet afgørelse om denne anmodning, inden kommunalbestyrelsen indstiller efter § 129 a.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan om fornødent anmode om bistand af politiet til at gennemføre en afgørelse om flytning.

§ 131 b. Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap træffer efter indstilling fra kommunalbestyrelsen efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, og § 128 h, stk. 1, afgørelse om tilladelse til anvendelse af kamerakig, låsning og sikring af skabe og skuffer m.v. og adgang til en beboers bolig i et botilbud. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling.

Stk. 2. Indstillingen skal indeholde følgende:

- 1) Redegørelse for, at betingelserne i henholdsvis § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, eller § 128 h, stk. 1, er opfyldt.
- 2) Faglig dokumentation for personens eller beboerens betydelig og varigt nedsatte psykiske funktionsevne.
- 3) Oplysninger om den socialpædagogiske hjælp og pleje efter kapitel 16 i denne lov eller efter §§ 10, 16 og 17 i ældreloven, der har været iværksat før indstillingen efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, eller § 128 h, stk. 1.
- 4) Vurdering af, hvor længe der vil være behov for tilladelsen.
- 5) Oplysninger om den seneste afgørelse efter § 128 b, stk. 1, § 128 g, stk. 1, eller § 128 h, stk. 1, herunder om eventuelle klager og udfaldet af dem.
- 6) Eventuelle bemærkninger til den påtænkte foranstaltning fra personen og dennes pårørende, eventuelle værge, fremtidsfuldmægtige eller anden repræsentant.

Advokatbistand

§ 132. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at personen under sagen får bistand fra en advokat til at varetage sine interesser i sager om

- 1) fastholdelse m.v. efter § 124 d, stk. 2, mod den pågældendes vilje eller
- 2) optagelse i botilbud efter § 129, stk. 1, § 129 a og § 136 f, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. Myndigheden betaler udgifterne til advokaten, der modtager salær og godtgørelse for udlæg efter samme regler, som gælder i de tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. kapitel 31 i retsplejeloven.

Klageadgang

§ 133. Klager over personalets anvendelse af reglerne i §§ 124 c eller 124 d, § 136 a, stk. 1, eller § 136 c kan indbringes for kommunalbestyrelsen af den person, som foranstaltningen vedrører.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet efter §§ 125 og 128, § 128 b, stk. 2, og §§ 128 c-128 f, § 136 a, stk. 3, § 137 b og § 137 c, stk. 2, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område af den person, som afgørelsen vedrører. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for klager over kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1, når afgørelserne vedrører fastholdelse m.v. efter § 124 d, stk. 2.

Stk. 3. En pårørende, en værge, en fremtidsfuldmægtig eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan indbringe en klage efter stk. 1 og 2, når den person, som foranstaltningen eller afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

§ 134. Familieretshusets afgørelser efter §§ 131 og 131 a om optagelse i botilbud efter § 129, § 129 a og § 136 f, stk. 3, 2. pkt., og afgørelser truffet af Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap efter § 131 b kan indbringes for Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Det er den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, der kan klage over de afgørelser, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over Familieretshusets eller nævnets afgørelse, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

Stk. 4. Når Ankestyrelsen behandler klagen, gælder reglerne i kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område bortset fra § 66 i lovens kapitel 10.

Domstolsprøvelse

§ 135. Ved henvendelse til Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om Ankestyrelsens afgørelse, kan klageren kræve følgende afgørelser forelagt retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a:

- 1) Afgørelse efter §§ 131 eller 131 a om optagelse i botilbud uden samtykke efter §§ 129 eller 129 a eller § 136 f, stk. 3, 2. pkt.
- 2) Afgørelse efter § 133, stk. 2, 2. pkt., om fastholdelse m.v. efter § 124 d, stk. 2, når fastholdelsen m.v. udgør frihedsberøvelse.

Stk. 2. Anmodning efter stk. 1 kan indgives af en pårørende, en værge, en fremtidsfuldmægtig eller en anden repræsentant for den person, som afgørelsen vedrører, når denne ikke selv er i stand til at indgive anmodningen.

Registrering og indberetning af indgreb og orientering af pårørende m.v.

§ 135 a. Alle indgreb efter §§ 124 c, 124 d, 129 og 129 a, § 136 a, stk. 1, og §§ 136 c og 136 f skal registreres af

det personale, som har foretaget indgrebet, og indberettes til personalelederen. Personalelederen skal sørge for, at alle indberetninger efter 1. pkt. og efter regler fastsat i medfør af § 135 b, stk. 1, bliver sendt videre til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der fører det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. § 148 a i denne lov eller § 2 i lov om socialtilsyn.

Stk. 2. Har indgrebet fundet sted på et kommunalt eller regionalt tilbud, skal personalelederen endvidere orientere den kommunale eller regionale driftsherre om magtanvendelsen.

Stk. 3. Personalelederen skal jævnlige orientere personens pårørende, fremtidsfuldmægtige, værge eller anden repræsentant om, hvilke indgreb efter §§ 124 c-128 og 128 b-129 a, § 136 a, stk. 1, og §§ 136 c og 136 f der er foretaget over for personen. Pårørende skal dog ikke orienteres, hvis personen frabeder sig dette og selv er i stand til at klage.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde handleplaner i overensstemmelse med § 141 for personer, over for hvem der foretages indgreb efter §§ 124 c-128 eller 128 b-129 a, § 136 a, stk. 1, eller §§ 136 c eller 136 f.

Bemyndigelser

§ 135 b. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om iværksættelse af foranstaltninger, registrering og indberetning af magtanvendelse, herunder om indgreb omfattet af § 135 a, stk. 1, 1. pkt., og om den periode, hvor kommunale afgørelser om magtanvendelse kan finde anvendelse m.v., og om udarbejdelse af handleplaner efter bestemmelserne i kapitel 24, 24 a og 24 b.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om udpegning af advokater, der yder hjælp i en sag omfattet af § 132, stk. 1, og om advokaternes medvirken ved sagens behandling.

Kapitel 24 a

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som ikke er en konsekvens af demens eller anden erhvervet og fremadskridende mental svækkelse

Målgruppe

§ 136. Bestemmelserne i dette kapitel gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som ikke er en konsekvens af en erhvervet og fremadskridende mental svækkelse, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104 i denne lov eller §§ 10, 16 og 17 i ældreloven, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter § 136 a. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer

§ 136 a. Personalet kan kortvarigt fastholde en person i personlig hygiejne-situationer, når dette er nødvendigt for at sikre personens omsorg, sikkerhed eller værdighed.

Stk. 2. Personalelederen skal på baggrund af indberetningen, jf. § 135 a, stk. 1, vurdere, om der er behov for at anmode kommunalbestyrelsen om at træffe afgørelse om tilladelse til kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer, jf. stk. 3. Er der anvendt kortvarig fastholdelse efter stk. 1 mere end én gang inden for 6 måneder over for den pågældende person, er personalelederen forpligtet til at anmode kommunalbestyrelsen om en sådan afgørelse.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter anmodning fra personalelederen, jf. stk. 2, træffe en tidsbegrænset afgørelse om, at personalet kortvarigt kan fastholde en person i personlig hygiejne-situationer, når dette er nødvendigt for at sikre personens omsorg, sikkerhed eller værdighed. Det skal samtidig gennem handleplanen, jf. § 135 a, stk. 4, søges sikret, at magtanvendelse i personlig hygiejne-situationer i fremtiden kan undgås.

Kapitel 24 b

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som er en konsekvens af demens eller anden erhvervet og fremadskridende mental svækkelse

Målgruppe

§ 136 b. Bestemmelserne i dette kapitel gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som er en konsekvens af en erhvervet og fremadskridende mental svækkelse, der får personlig og praktisk hjælp eller socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 83-87, behandling efter §§ 101 og 102 eller aktiverende tilbud efter §§ 103 og 104 i denne lov eller §§ 10, 16 og 17 i ældreloven, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 136 c-136 f. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer

§ 136 c. Personalet kan kortvarigt fastholde en person i personlig hygiejne-situationer, når dette er nødvendigt for at sikre personens omsorg, sikkerhed eller værdighed.

Stk. 2. Det skal gennem handleplanen, jf. § 135 a, stk. 4, søges sikret, at magtanvendelse i personlig hygiejne-situationer i fremtiden kan undgås.

§ 136 d. (Ophævet)

Tryghedsskabende velfærdsteknologi

§ 136 e. Personalet kan som led i omsorgen anvende tryghedsskabende velfærdsteknologi, jf. § 128 b, for at sikre personens tryghed, værdighed og omsorg, medmindre den pågældende modsætter sig anvendelsen.

Stk. 2. For personer, der har oprettet en fremtidsfuldmagt, der omfatter forhold efter stk. 1, og som er sat i kraft, jf. § 7, stk. 1, i lov om fremtidsfuldmagter, kan fremtidsfuld-

mægtigen modsætte sig anvendelsen af tryghedsskabende velfærdsteknologi efter stk. 1. For personer, for hvem der er beskikket en værge, eller hvis nære pårørende har adgang til at varetage personlige anliggender m.v. på baggrund af en attest efter værgemålsloven, som omfatter forhold efter stk. 1, kan værgen eller den nære pårørende med attest modsætte sig anvendelsen af tryghedsskabende velfærdsteknologi efter stk. 1.

Stk. 3. Anvendelse af tryghedsskabende velfærdsteknologi er ikke magtanvendelse eller et indgreb i selvbestemmelsesretten, medmindre den pågældende person, dennes fremtidsfuldmægtige, dennes nære pårørende med attest eller dennes værge modsætter sig anvendelsen, jf. stk. 1 og 2. Der skal derfor ikke ske registrering og indberetning efter § 135 a.

Stk. 4. Den pågældende person, dennes fremtidsfuldmægtige, dennes nære pårørende med attest eller dennes værge skal forud for anvendelsen af teknologierne informeres om brugen af disse.

Stk. 5. Modsætter den pågældende person eller dennes fremtidsfuldmægtige, dennes nære pårørende med attest eller værge sig, kan der træffes afgørelse efter § 128 b. Afgørelsen kan gøres tidsubegrænset. I forbindelse med afgørelsen skal fremtidsfuldmægtigen, den nære pårørende med attest og værgen høres om kommunalbestyrelsens vurdering.

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 136 f. For personer, der ikke modsætter sig flytning, men som mangler evnen til at give informeret samtykke til en flytning, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud og om nødvendigt om udskrivelse fra et botilbud, hvis kommunalbestyrelsens indstilling tiltrædes af den værge, Familieretshuset har beskikket, eller tiltrædes af fremtidsfuldmægtigen for personer, der har oprettet en fremtidsfuldmagt, der omfatter dette forhold, og som er sat i kraft, jf. § 7, stk. 1, i lov om fremtidsfuldmagter, eller tiltrædes af en nær pårørende med attest, når

- 1) ophold i et botilbud med tilknyttet service er påkrævet, for at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) det i det konkrete tilfælde vurderes omsorgsmæssigt at være mest hensigtsmæssigt for den pågældende.

Stk. 2. Det skal indgå i kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1, hvis en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere kan varetage den nødvendige hjælp til og opsyn med den person, som kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan påklages til Familieretshuset. Kan kommunalbestyrelsens indstilling ikke tiltrædes af værgen, fremtidsfuldmægtigen eller den nære pårørende med attest efter stk. 1, indstiller kommunalbestyrelsen til Familieretshuset at træffe afgørelse om optagelse eller flytning til et bestemt botilbud efter stk. 1.

Stk. 4. Modsætter personen sig flytning, vil optagelse i et særligt botilbud uden samtykke ikke kunne ske efter stk. 1, men efter § 129, stk. 1.

§ 137. (Ophævet)

Kapitel 24 c

Regulering af besøgsrestriktioner m.v.

§ 137 a. Personer, som bor i plejeboliger, plejehjem eller andre boligformer med tilknyttet personale og fællesboligarealer, bestemmer selv, hvem vedkommende vil have besøg af, jf. dog § 137 b, stk. 1, og § 137 c, stk. 2.

§ 137 b. Kommunalbestyrelsen kan for visse besøgende træffe afgørelse om begrænsning af adgangen til fællesboligarealer i de boformer, der er nævnt i § 137 a, hvis

- 1) den besøgende udøver vold eller truer med vold over for andre beboere eller personalet eller i øvrigt udviser en adfærd, der er til fare for de øvrige beboere eller personalet,
- 2) den besøgende, uden at der er tale om fysisk vold, generer eller udøver chikane over for andre beboere eller personalet eller
- 3) den besøgendes adfærd er stærkt generende for de andre beboere eller personalet ved at skabe generel utryghed ved at opholde sig på fællesboligarealerne eller forråelse af miljøet på fællesboligarealerne eller ved at vanskeliggøre den nødvendige hjælp efter denne lov eller ældreloven.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal ved afgørelse efter stk. 1 sikre den besøgendes adgang i den del af boligen, som beboeren alene har råderet over.

§ 137 c. Kommunalbestyrelsen kan ikke træffe afgørelse om at begrænse konkrete besøgendes adgang i den del af boligen, som beboeren alene har råderet over.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan dog træffe afgørelse om, at visse besøgende, der over for personalet udviser en adfærd som nævnt i § 137 b, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke må være til stede i denne del af boligen i de tidsrum, hvor der leveres visiteret hjælp efter denne lov eller ældreloven.

§ 137 d. Afgørelser efter § 137 b, stk. 1, og § 137 c, stk. 2, træffes på et møde i kommunalbestyrelsen eller i det stående udvalg, i kommuner med magistratsordning dog af det magistratsmedlem, som ydelser efter § 83 i denne lov eller personlig hjælp og pleje samt hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver m.v., som er tildelt i medfør af § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven, henhører under.

Stk. 2. Forvaltningen kan dog træffe foreløbige afgørelser efter § 137 b og § 137 c, stk. 2, som af hensyn til det øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i kommunalbestyrelsen eller det stående udvalg, jf. stk. 1.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse efter stk. 2 skal snarest muligt efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges til godkendelse hos den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse efter stk. 1.

Stk. 4. Afgørelser efter § 137 b og § 137 c, stk. 2, skal i det enkelte tilfælde begrænses til det absolut nødvendige. Omfanget og den tidsmæssige udstrækning af besøgsrestriktionen skal fremgå af afgørelsen. Det er herunder en betingelse for at træffe afgørelse, at mindre indgribende initiativer har været søgt anvendt over for den besøgende.

Stk. 5. Afgørelse efter § 137 b og § 137 c, stk. 2, træffes over for såvel den besøgende som beboeren.

Stk. 6. Afgørelser efter § 137 b og § 137 c, stk. 2, kan påklages til Ankestyrelsen, jf. reglerne i § 133, stk. 2.

Kapitel 24 d

Fuldbyrdelse af strafferetlige foranstaltninger m.v.

Anvendelsesområde og formål

§ 137 e. Der kan træffes afgørelse om indgreb efter § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1, over for personer med nedsat psykisk funktionsevne, som i henhold til en strafferetlig afgørelse afsagt ved dom eller kendelse er anbragt i en boform, jf. § 108.

Stk. 2. For personer, der er omfattet af stk. 1, og som er anbragt i en boform, jf. § 108, med sikrede afdelinger, kan der endvidere træffes afgørelse om indgreb efter § 137 h, stk. 3-5, og § 137 j, stk. 2.

Stk. 3. Der kan træffes afgørelse om indgreb efter § 137 h, stk. 7, over for besøgende til personer, der er omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Dette kapitel omfatter ikke personer, som bliver boende i boformen, jf. § 108, efter at den strafferetlige foranstaltning er ophævet.

Myndighed

§ 137 f. Kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, træffer afgørelse om de i § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, nævnte indgreb.

Stk. 2. Lederen af boformen, jf. § 108, og lederens stedfortræder kan dog træffe foreløbige afgørelser, jf. § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, om indgreb i tilfælde, hvor iværksættelse af indgrebet er uopsætteligt og ikke kan afvente, at sagen behandles af kommunalbestyrelsen. Foreløbige afgørelser, jf. 1. pkt., kan træffes af ledere og lederes stedfortrædere i boformer, jf. § 108, der drives af kommuner, regioner og private.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse, jf. stk. 2, skal snarest muligt forelægges til godkendelse hos kommunalbestyrelsen, jf. stk. 1.

Stk. 4. Indgreb efter § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, kan udføres af ansatte i boformer, jf. § 108, der drives af kommuner, regioner eller private.

Stk. 5. Det er en betingelse for at træffe afgørelse om indgreb efter § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, at formålet med indgrebet ikke hensigtsmæssigt kan opnås ved mindre indgribende initiativer.

De enkelte indgreb

Indskrænkning i den anbragtes adgang til internet og telefon

§ 137 g. Der kan uden retskendelse træffes afgørelse om, at den anbragtes brug af telefon og internet i et konkret

tilfælde skal påhøres eller overvåges, når dette skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet.

Stk. 2. Der kan uden retskendelse træffes afgørelse om, at den anbragtes adgang til at benytte telefon og internet afbrydes eller forhindres, hvis det er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet.

Stk. 3. Den anbragtes kommunikation med offentlige myndigheder, advokater, værger eller bistandsværger kan dog hverken påhøres, overvåges, afbrydes eller forhindres.

Stk. 4. Driftsherren af en boform, jf. § 108, med sikrede afdelinger kan beslutte, at der i hele boformen nedlægges et generelt forbud mod besiddelse eller anvendelse af computere, mobiltelefoner, tablets og andre enheder, såfremt disse muliggør internetadgang. Nedlægges der forbud efter 1. pkt., skal driftsherren sørge for, at de anbragte i boformen på anden vis har adgang til internettet.

Undersøgelser

§ 137 h. For anbragte i boformer, jf. § 108, kan der uden retskendelse træffes afgørelse om undersøgelse af den anbragtes opholdsrum og ejendele, når dette skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet. Der skal altid deltage mindst to ansatte ved undersøgelse af den anbragtes opholdsrum og ejendele.

Stk. 2. I boformer, jf. § 108, med sikrede afdelinger kan der anvendes scannere for at forhindre, at de anbragte eller besøgende til de anbragte besidder effekter, der kan true ordenen eller sikkerheden i boformen eller bruges til at begå ny kriminalitet.

Stk. 3. Over for anbragte i en boform, jf. § 108, med sikrede afdelinger kan der, når der foreligger begrundet mistanke om, at den anbragte er i besiddelse af effekter, der kan true ordenen eller sikkerheden i boformen eller bruges til at begå ny kriminalitet, og risikoen herved er forsøgt imødegået ved anvendelse af scanner efter stk. 2, træffes afgørelse om undersøgelse af, hvilke effekter den anbragte har på sin person. Der skal altid deltage mindst to ansatte ved undersøgelsen. En undersøgelse, der indebærer afklædning, må kun foretages og overvåres af to ansatte personer af samme køn som den anbragte.

Stk. 4. Over for anbragte i en boform, jf. § 108, med sikrede afdelinger kan der, når der foreligger mistanke om, at posten indeholder effekter, der kan true ordenen eller sikkerheden i boformen eller bruges til at begå ny kriminalitet, uden retskendelse træffes afgørelse om åbning og kontrol af post til den anbragte. Indgrebet skal ske i den anbragtes påsyn. Indgrebet kan dog gennemføres uden den anbragtes påsyn, hvis det er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. Den anbragte skal i så fald orienteres, straks efter at indgrebet er gennemført.

Stk. 5. Post, der af grunde nævnt i stk. 4 ikke bør udleveres, skal tilbagesendes, men kan dog tilbageholdes, så længe det af sikkerhedsmæssige hensyn anses for påkrævet. Afsenderen skal gøres bekendt med tilbageholdelsen.

Stk. 6. En anbragt person har ret til ukontrolleret brevveksling med offentlige myndigheder, advokater, værger og bistandsværger.

Stk. 7. Over for besøgende til en anbragt person kan der, når der foreligger mistanke om, at den besøgende medbringer effekter, der kan true ordenen eller sikkerheden i boformen eller bruges til at begå ny kriminalitet, og risikoen herved er forsøgt imødegået ved anvendelse af scanner efter stk. 2, træffes afgørelse om undersøgelse af effekter, herunder tasker og pakker, der bringes ind i en boform, jf. § 108, med sikrede afdelinger. Undersøgelsen kan endvidere omfatte den besøgendes yderbeklædning. Afgørelsen træffes over for såvel den besøgende som den anbragte person. Det er en forudsætning for undersøgelse af effekter, som den besøgende bærer på sin krop, at der foreligger begrundet mistanke om, at den besøgende vil foretage indsmugling.

Stk. 8. Effekter, der af grunde nævnt i stk. 7 ikke bør bringes ind i en boform, jf. § 108, med sikrede afdelinger, kan tilbageholdes og opbevares i et aflåst rum eller skab under besøget og udleveres til den besøgende, når den pågældende forlader boformen. Det samme gælder effekter, der er fundet ved anvendelse af scanner efter stk. 2.

Inddragelse af den anbragtes effekter

§ 137 i. For anbragte i boformer, jf. § 108, kan der uden retskendelse træffes afgørelse om inddragelse af effekter, der er i den anbragtes besiddelse, når dette skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet.

Stk. 2. Hvis effekter, som er i den anbragtes besiddelse, inddrages, skal personalet udfærdige en liste over de effekter, der inddrages. Den anbragte skal orienteres om inddragelsen og have udleveret en kopi af listen.

Aflåsning af den anbragtes bolig for natten og anbringelse i afskærmningslokale

§ 137 j. Der kan uden retskendelse træffes afgørelse om, at en anbragt i en boform, jf. § 108, kan låses inde i sin bolig om natten i op til 8 timer i perioden mellem kl. 21.00 og 8.00, hvis der er nærliggende risiko for, at den anbragte ellers vil undvige fra boformen.

Stk. 2. Der kan træffes afgørelse om, at anbragte i en boform efter § 108 med sikrede afdelinger skal anbringes i et afskærmningslokale, når der er overhængende fare for, at den anbragte skader sig selv eller andre. Anbringelsen skal være så kortvarig som muligt og må ikke udstrækkes ud over 2 timer.

Stk. 3. Afgørelse om indgreb efter stk. 1 og 2 forudsætter, at

- 1) indgrebet er forsvarligt og ikke indebærer en sundhedsmæssig risiko for den anbragte,
- 2) den anbragte ikke er selvmordstruet,
- 3) den anbragte har tilkaldemulighed fra boligen eller afskærmningslokalet, som den pågældende er i stand til at betjene, og at personalet via den kan tilkaldes,
- 4) den anbragte har adgang til toilet og vand i sin bolig eller afskærmningslokalet og

- 5) der iværksættes jævnlig overvågning i det tidsrum, hvor den pågældende er låst inde.

Indgrebets udstrækning

§ 137 k. Iværksatte indgreb skal straks bringes til ophør, når betingelserne herfor ikke længere er til stede.

Stk. 2. Den kommune eller person, der har truffet afgørelsen om indgreb, jf. § 137 f, stk. 1-3, skal løbende overveje spørgsmålet om at bringe et iværksat indgreb til ophør.

Klageadgang

§ 137 l. Afgørelser om indgreb, jf. § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, kan påklages til Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. En værge, bistandsværge, ægtefælle eller pårørende eller en anden repræsentant for den person, som indgrebet vedrører, kan klage over afgørelsen, når den pågældende ikke selv er i stand til at klage.

Registrering og indberetning

§ 137 m. Ethvert indgreb, jf. § 137 g, stk. 1 og 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 og 7, § 137 i, stk. 1, og § 137 j, stk. 1 og 2, der er eller har været iværksat, skal registreres inden for 24 timer. Registreringen indberettes herefter uden ugrundet ophold af lederen af boformen, jf. § 108, eller lederens stedfortræder til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Registreringen skal indeholde oplysninger om

- 1) den anbragtes navn,
- 2) tidspunktet for indgrebet,
- 3) indgrebets varighed,
- 4) indgrebets art og
- 5) begrundelse for indgrebet.

Stk. 2. Registreringen efter stk. 1 skal for indgreb efter § 137 h, stk. 7, endvidere indeholde oplysninger om den besøgendes navn.

Stk. 3. Den anbragte, som indgrebet er eller har været rettet imod, skal gøres bekendt med registreringen og have lejlighed til at ledsage denne med sin egen redegørelse.

Stk. 4. Lederen af boformen, jf. § 108, eller lederens stedfortræder skal ved månedens udgang sammen med sine kommentarer indsende kopi af registreringerne, jf. stk. 1, til kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9 og 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og til det socialtilsyn, der fører driftsorienteret tilsyn med boformen, jf. § 2 i lov om socialtilsyn. Ved indgreb, der er eller har været iværksat i et kommunalt eller regionalt tilbud, skal lederen eller dennes stedfortræder desuden orientere den kommunale eller regionale driftsherre om indgrebet.

Afsnit VIII

Administration m.v.

Kapitel 25

Kvalitetsstandarder og handleplaner

Kvalitetsstandarder

§ 138. Kommunalbestyrelsen kan inden for lovens rammer træffe beslutning om at fastsætte generelle vejledende serviceniveauer for den lokale udmøntning af hjælp efter loven.

§ 139. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter denne lov samt følge disse beslutninger op.

Handleplaner

§§ 140-140 a. (Ophævet)

§ 141. Når der ydes hjælp til personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, efter afsnit V, skal kommunalbestyrelsen som led i indsatsen skønne, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde at udarbejde en handleplan for indsatsen, jf. dog stk. 2 og 6. Ved denne vurdering skal der tages hensyn til borgerens ønske om en handleplan samt karakteren og omfanget af indsatsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde at udarbejde en handleplan, når hjælpen ydes til

- 1) personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller
- 2) personer med alvorlige sociale problemer, der ikke eller kun med betydelig støtte kan opholde sig i egen bolig, eller som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder.

Stk. 3. Handleplanen skal angive

- 1) formålet med indsatsen,
- 2) hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet,
- 3) den forventede varighed af indsatsen og
- 4) andre særlige forhold vedrørende boform, beskæftigelse, personlig hjælp, behandling, hjælpemidler m.v.

Stk. 4. Handleplanen bør udarbejdes ud fra borgerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

Stk. 5. Når en person visiteres til et socialt døgntilbud efter §§ 107-110 eller til et behandlingstilbud for personer med et stofmisbrug efter § 101, skal relevante dele af handleplanen eller den helhedsorienterede plan udleveres til tilbuddet.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens forpligtelser efter stk. 1-5 gælder ikke for personer, der tilbydes anonym, ambulant behandling af stofmisbrug efter § 101 a.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde, at handleplanen, jf. stk. 1 og 2, kan erstattes af en helhedsorienteret plan, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Borgeren skal give samtykke til, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. Erstattes handleplanen

med en helhedsorienteret plan, skal kravene i stk. 3 og 4 fortsat opfyldes.

§ 142. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en handleplan for personer, der har ophold i en boform efter § 110.

Stk. 2. Handleplanen skal som minimum indeholde følgende:

- 1) Formålet med indsatsen.
- 2) Hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet.
- 3) Den forventede varighed af indsatsen.
- 4) Andre særlige forhold vedrørende boform, beskæftigelse, personlig hjælp, behandling, hjælpemidler m.v.

Stk. 3. Handleplanen bør udarbejdes ud fra borgerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

Stk. 4. Såfremt borgeren vurderes at have behov for støtte efter § 85 a, skal det som led i udarbejdelsen af handleplanen afdækkes, om borgeren har et ønske om, at boformen efter § 110 leverer hele eller dele af bostøtten efter § 85 a til borgeren.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Borgeren skal give samtykke til, at handleplanen erstattes af en helhedsorienteret plan. En helhedsorienteret plan skal følge kravene i stk. 2-4.

Kapitel 26

Opfølgning, tilsyn og betaling for tilsynet

§§ 143-147. (Ophævet)

§ 148. Kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om, jf. § 3, stk. 1. Tilsynet omfatter ikke det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 148 a og lov om socialtilsyn.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9-9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9 og 9 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, i forbindelse med tilsynet efter stk. 1 bliver opmærksom på bekymrende forhold i et tilbud, der er omfattet af lov om socialtilsyn, skal kommunalbestyrelsen underrette den kommunalbestyrelse, som efter § 2 i lov om socialtilsyn har ansvar for det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet.

§ 148 a. Kommunalbestyrelsen fører generelt driftsorienteret tilsyn med egne tilbud efter denne lov, som ikke er omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn, og med private tilbud efter

denne lov beliggende i kommunen, som ikke er omfattet af § 4 i lov om socialtilsyn. Det driftsorienterede tilsyn omfatter tilsyn med tilbuddenes personale, bygninger og økonomi.

Stk. 2. Tilsynet efter stk. 1 omfatter dog ikke tilbud, hvor en anden kommunalbestyrelse eller et regionsråd har indgået driftsaftale med tilbuddet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan delegere sin kompetence efter denne bestemmelse til socialtilsynet, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, i lov om socialtilsyn.

Stk. 4. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om det driftsorienterede tilsyn.

§ 149. Kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsætter en takst for det generelle driftsorienterede tilsyn, jf. § 5, stk. 7, og § 148 a, som betales af de tilbud, der er omfattet af tilsynet.

Stk. 2. Taksten efter stk. 1 skal beregnes med udgangspunkt i de gennemsnitlige omkostninger ved gennemførelsen af tilsynet i tilbuddet eller typen af tilbud.

§§ 150-151 c. (Ophævet)

Kapitel 27

Forbud mod anvendelse af børn under 18 år som tolke ved mundtlig kommunikation

§ 152. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke ved mundtlig kommunikation med offentlige forvaltningsmyndigheder og med private leverandører, der udfører opgaver for det offentlige, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Børn under 18 år må anvendes som tolke uanset stk. 1, når kommunikationen vedrører et uproblematisk forhold.

§§ 153-155 c. (Ophævet)

Kapitel 28

Straffebestemmelser

§§ 156-157 b. (Ophævet)

Kapitel 29

Betaling og tilbagebetaling m.v.

Betaling

§ 158. Den, der modtager hjælp efter denne lov til sig selv eller sin ægtefælle, skal, medmindre andet er bestemt i denne lov, betale for den hjælp, der modtages.

Stk. 2. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter denne lov.

§§ 159-160. (Ophævet)

§ 161. Der kan opkræves betaling for personaleomkostninger til madserviceordninger efter § 83 b, stk. 1, og til hjælp efter § 84, hvis borgeren ikke samtidig modtager hjælp efter §§ 96 eller 100 eller efter §§ 86 eller 87 i barnets lov.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter §§ 83-85, 86 og 97-99 og om beregnings- og indkomstgrundlaget for betalingen for disse tilbud.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om modtagerens maksimale egenbetaling for madservice efter § 83 b, herunder om regulering af egenbetalingen.

§ 162. (Ophævet)

§ 163. Ved ophold i boformer efter §§ 107-110 gælder de almindelige regler for hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Beboerne betaler for ophold i boformer efter §§ 107-110, jf. dog stk. 3. For beboere i længerevarende botilbud, jf. § 108, fastsættes betalingen med udgangspunkt i bygningens omkostninger. Beboere i midlertidige botilbud, der bevarer egen bolig under opholdet, betaler som udgangspunkt ikke for boligen.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om betaling og om nedsættelse af betalingen med et beløb, der opgøres efter så vidt muligt lignende regler som i lov om individuel boligstøtte.

§ 163 a. Den kommunalbestyrelse, der har anvist en lejer til en udslningsbolig, jf. § 63 i lov om almene boliger m.v. eller § 57 a i lov om boligforhold, skal refundere lejerens forskellen mellem lejerens udgifter til leje og andre pligtige pengeydelse fratrasket støtte efter lov om individuel boligstøtte og det beløb, jf. § 163, stk. 2, som lejerens skulle have betalt i et botilbud omfattet af §§ 107, 109 eller 110. Lejerens udgifter til beboerindskud eller depositum indgår dog ikke i beregningen af refusionen. Den kommunalbestyrelse, der har anvist en lejer fra en anden boligsituation end et botilbud efter §§ 107, 109 eller 110 til en udslningsbolig, jf. § 63 i lov om almene boliger m.v. eller § 57 a i lov om boligforhold, skal refundere lejerens forskellen mellem lejerens udgifter til leje og andre pligtige pengeydelse fratrasket støtte efter lov om individuel boligstøtte og det beløb, jf. § 163, stk. 2, som lejerens skulle have betalt for ophold i et botilbud efter § 110. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler i en bekendtgørelse om de i denne bestemmelse nævnte forhold.

Stk. 2. Refusion efter stk. 1 fradrages ikke i lejerens forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser.

Tilbagebetaling

§ 164. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp efter denne lov.

§ 164 a. (Ophævet)

§ 165. Tilbagebetalingsbeløbet opkræves af kommunen efter regler fastsat af social- og boligministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en

betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 5 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder forældelsesloven anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Kapitel 29 a

Ophør af udbetaling af ydelser i visse særlige tilfælde

§ 165 a. Udbetaling af ydelser efter § 95, stk. 2, og §§ 96 og 100 ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) den pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af ydelser efter § 95, stk. 2, og §§ 96 og 100 ophører endvidere for personer, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Ophør af udbetaling af en bagudbetalt ydelse, jf. stk. 1 og 2, sker med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Ophør af udbetaling af en forudbetalt ydelse, jf. stk. 1 og 2, sker med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor den pågældende unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt, mens personen unddrog sig strafforfølgning. Ydelsen efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis personen afgår ved døden, inden der er afsagt dom i sagen.

§ 165 b. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 165 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 165 a, stk. 2, samtidig modtager ydelser, som er omfattet af § 165 a, stk. 1 og 2.

Kapitel 30

Klage

§ 166. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Afgørelser efter § 109, stk. 4, og § 110, stk. 4, der træffes af lederen af boformen, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§§ 166 a-172. (Ophævet)

Kapitel 30 a

(Ophævet)

Afsnit IX

Finansiering, takster og refusion m.v.

Kapitel 31

Finansiering og takstberegning

§ 173. Kommunen afholder endeligt udgifterne efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Social- og boligministeren kan efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om, at Udlændingestyrelsen afholder udgifterne efter denne lov til personer, som er omfattet af § 42 a, stk. 1, i udlændingeloven.

§ 174. Den kommunale, regionale eller private leverandør fastsætter vejledende takster for ydelser og tilbud efter denne lov, jf. dog stk. 3. Taksterne fastsættes på baggrund af samtlige budgetterede, direkte og indirekte langsigtede omkostninger ved levering af ydelsen eller drift af tilbuddet.

Stk. 2. Hvis en kommune anvender en anden kommunes eller en regions tilbud efter denne lov, skal krav om betaling herfor på baggrund af den beregnede takst, jf. stk. 1, være fremsat, senest 12 måneder efter at hjælpen er ydet.

Stk. 3. Social- og boligministeren fastsætter regler om takstberegningen, herunder om grundlaget for beregningen, om hvilke ydelser og tilbud efter loven og hvilken sundhedsfaglig indsats efter sundhedsloven der er omfattet af stk. 1, og om, hvornår stk. 1 kan fraviges.

Stk. 4. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte regler om principperne for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

§ 175. Staten afholder udgifterne til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation samt Tilbudsportalen, jf. kapitel 4.

Statsrefusion

§ 176. I de tilfælde, hvor udgifterne til hjælp og støtte efter loven for en person under 67 år i en konkret sag overstiger 860.000 kr. årligt (2022-niveau), refunderer staten 25 pct. af den del af kommunens udgifter, som ligger over dette beløb. For den del af udgifterne, der overstiger 1.680.000 kr. årligt (2022-niveau), udgør statsrefusionen 50 pct. For den del af udgifterne, der overstiger 2.120.000 kr. årligt (2022-niveau), udgør statsrefusionen 75 pct. I opgørelsen af udgifterne efter 1.-3. pkt. indgår kommunens udgifter til tilbud efter ældreloven og kommunens udgifter efter §§ 75, 76, 87 og 88 i barnets lov.

Stk. 2. I udgifterne efter stk. 1 indgår kommunens udgifter til hjælp og støtte efter §§ 114 og 120 i barnets lov, medmindre kommunen har anmodet om refusion for udgifterne efter § 198, stk. 1 og 2, i barnets lov.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en kommunes udgifter til hjælp og støtte efter loven til personer efter det fyldte 67. år, hvis de var omfattet af refusionsordningen umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Stk. 4. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om statsrefusionen efter stk. 1-3.

§ 176 a. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til bostøtte efter § 85 a i op til 2 år efter borgerens udskrivning fra en boform efter § 110 i følgende situationer:

- 1) Kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om bostøtten inden borgerens udskrivning fra boformen efter § 110.
- 2) Borgeren har i umiddelbar forlængelse af udskrivningen fra boformen efter § 110 fået midlertidigt ophold i et botilbud efter § 107, hvorefter kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, at borgeren skal modtage bostøtte efter § 85 a i egen bolig, efter at borgerens ophold i botilbuddet er afsluttet.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af kommunens samlede udgifter til ophold og støtte i botilbud efter § 107 i op til 6 måneder inden for en periode på 1 år efter borgerens udskrivning fra en boform efter § 110, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelsen om botilbud efter § 107 inden borgerens udskrivning.

Stk. 3. Perioderne i stk. 1 og 2 regnes fra datoen for første udskrivning fra boformen efter § 110 og beregnes ikke på ny, hvis borgeren inden for den angivne periode igen optages i en boform efter § 110.

Stk. 4. Social- og boligministeren kan i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler om statsrefusion efter stk. 1-3.

§ 177. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til:

- 1) Kompensationsydelse efter § 100.
- 2) Boformer efter § 109, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen.
- 3) Ophold i 90 dage pr. løbende år fra datoen for første indskrivning i boformer efter § 110, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med det midlertidige ophold i boformen.

§ 178. Social- og boligministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende midlertidige boformer efter § 109 og § 110, stk. 1, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen, i særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente- og afdragsfrit lån.

Stk. 2. Social- og boligministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende beskæftigelses-, aktivitets- og samværstilbud efter §§ 103 og 104 for personer med særlige sociale problemer i ganske særlige tilfælde afholdes fuldt ud af

staten enten i form af tilskud eller som rente- og afdragsfrit lån.

§ 179. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 180. Staten afholder udgifterne til den uvildige konsulentfunktion efter § 15.

Mellemstatslig refusion efter EU-retten

§ 180 a. Staten refunderer kommunernes udgifter til ydelser efter denne lov, når udgiften er omfattet af EU-rettens regler om mellemstatslig refusion, kommunen anmelder krav herom og staten modtager den anmeldte refusion fra debitorstatens sociale sikringsmyndigheder.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med social- og boligministeren regler om den nationale administrative gennemførelse af mellemstatslig refusion i henhold til EU-retten.

Udgifter til udlændinge

§ 181. Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som konsekvens af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til en person over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c,
- 9) udlændingelovens § 9 e
- 10) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v. eller
- 11) lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine.

Stk. 2. Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter §§ 96, 98 og 100 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 2 år efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgn-

ophold i et tilbud efter §§ 107 eller 108 i denne lov, eller § 43, stk. 1, nr. 1-4 eller 6, i barnets lov, i en friplejebolig efter lov om friplejeboliger eller i en bolig eller boform, som kan sidestilles hermed, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

Regulering

§ 182. Det beløb, der er nævnt i § 97, stk. 7, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2023.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 100, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2026.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 114, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 1.000. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2023.

Stk. 4. Det beløb, der er nævnt i § 117 a, stk. 1, 2. pkt., reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang den 1. januar 2024.

Stk. 5. Det beløb, der er nævnt i § 118, stk. 2, reguleres en gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang pr. 1. januar 2006.

Stk. 6. Fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 161, stk. 2, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 7. Beløbene i § 176 reguleres en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2023, med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste 10.000 kr.

§ 183. Opgørelsen af indtægtsgrundlaget efter §§ 114 og 161 foretages af Skat på grundlag af oplysninger for det senest afsluttede indkomstår. Opgørelsen anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens regler om klage over afgørelser om forskudsregistrering af indkomst finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om indtægtsgrundlaget.

Kapitel 32

Forsøgsbestemmelser

§ 184. For at fremme forsøgsvirksomhed og udvikling på det sociale område kan Social-, Bolig- og Ældreministeriet efter ansøgning fra en kommunalbestyrelse, et regionsråd eller et privat tilbud give godkendelse til, at lovens bestemmelser fraviges i forbindelse med et forsøg. Godkendelse gives for en afgrænset forsøgsperiode. Det er en betingelse for godkendelse, at forsøget evalueres.

Stk. 2. Der kan ikke gives godkendelse efter stk. 1 til:

- 1) Forsøg, som indebærer, at borgere stilles dårligere end efter loven.
- 2) Forsøg, som medfører statslige merudgifter.
- 3) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om tilsyn.
- 4) Forsøg, som indebærer fravigelse af reglerne om klage.

Stk. 3. Social- og boligministeren offentliggør årligt en status for anvendelsen af forsøg på det sociale område.

§ 185. (Ophævet)

Kapitel 33

Aftale om overførsel af regionale tilbud

§ 186. En kommunalbestyrelse kan efter reglerne i denne lov en gang i hver valgperiode overtage regionale tilbud, der er beliggende i kommunen. En kommunalbestyrelse, der ønsker at overtage et regionalt tilbud efter 1. pkt., skal meddele regionsrådet dette senest den 1. januar i valgperiodens tredje år. Overtagelse skal ske senest den 1. januar i valgperiodens fjerde år.

Stk. 2. Overtagelse som nævnt i stk. 1 kan dog ske på andre tidspunkter, når overtagelse af regionalt tilbud sker i henhold til § 186 a, stk. 1, efter pålæg i henhold til § 13 c, stk. 2.

Stk. 3. På kommunalbestyrelsens anmodning skal regionsrådet udarbejde et udkast til aftale mellem regionsrådet og kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. For den kommunalbestyrelse, som overtager et tilbud efter stk. 1, fastsættes følgende vilkår:

- 1) Tilbuddet skal være til rådighed for øvrige kommuner, i det omfang det fastlægges i rammeaftalen, jf. § 6.
- 2) Kommunalbestyrelsen overtager regionsrådets forpligtelse til at koordinere kapacitet og sammensætning af de mest specialiserede lands- og landsdelsdækkende tilbud.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i beliggenhedskommunen, som overtager et tilbud efter stk. 1, overtager aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte, der er knyttet til varetagelsen af tilbuddet. Svarer aktivernes og passivernes værdi ikke til hinanden, skal den kommunalbestyrelse, der overtager det regionale tilbud, eller regionsrådet kompenseres herfor.

Stk. 6. De pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personale omfattet af stk. 5, der er ansat i henhold til kollektiv overenskomst, bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, eller individuel aftale, og som ikke er

omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Stk. 7. Tjenestemænd, der overføres som følge af en kommunalbestyrelses overtagelse af et regionalt tilbud efter stk. 1, overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Stk. 8. Tjenestemænd omfattet af stk. 7 får ved pensionering fra denne ansættelse udbetalt den samlede tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Stk. 9. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om overtagelsen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte i tilbuddet efter stk. 5, herunder regler om fordelingen mellem regionen og beliggenhedskommunen af pensionsforpligtelsen vedrørende tjenestemænd og andre ansatte omfattet af stk. 5.

§ 186 a. En kommunalbestyrelse kan efter Social- og Boligstyrelsens udmelding eller anmodning om fornyet behandling efter § 13 b, stk. 2 og 3, og med Social- og Boligstyrelsens godkendelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 13 b, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Ved pålæg om samling af flere små tilbud til ét tilbud efter § 13 c, stk. 2, kan en kommunalbestyrelse overtage andre kommuners tilbud og regionale tilbud efter denne lov.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på en regions overtagelse af kommunale tilbud og regionale tilbud i andre regioner efter denne lov i henhold til § 13 c, stk. 2.

Stk. 5. Ved overtagelse efter stk. 1-4 finder § 186, stk. 2-9, anvendelse.

§ 187. Enhver kommunalbestyrelse i regionen kan anmode om, at et ønske fra en kommunalbestyrelse i en beliggenhedskommune om at overtage et regionalt tilbud, jf. § 186, stk. 1, drøftes i kontaktudvalget.

Stk. 2. Kontaktudvalget skal mindst én gang i hver valgperiode drøfte, om der i regionen er sociale tilbud, som mere hensigtsmæssigt kan overgå til en beliggenhedskommunes ansvar.

§ 188. (Ophævet)

Kapitel 34

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 189. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004 ophæves.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 6 og 194 træder i kraft den 1. januar 2006. Bestemmelserne i §§ 190 og 191 træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Bestemmelsen i § 179 har virkning fra og med udbetaling af forskudsrefusion, der finder sted ultimo december 2006.

§§ 190-191. (Udelades)

§§ 192-194. (Ophævet)

§ 195. Regionsrådene overtager med virkning fra den 1. januar 2007 tilbud efter § 5, stk. 1 og 3, som er oprettet af amtskommunerne, og indtræder i aftaler med private tilbud, der er godkendt af amtskommunerne inden for regionen.

Stk. 2. Regionsrådene overtager dog ikke ansvaret for tilbud jf. § 5, stk. 1 og 3, som er etableret eller godkendt af Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner.

Stk. 3. Regionsrådene overtager med virkning fra den 1. januar 2007 ansvaret for tilbud oprettet efter §§ 5 og 6 i den hidtil gældende lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v.

§§ 195 a-195 b. (Ophævet)

§ 196. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Social- og boligministeren fastsætter efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut i en bekendtgørelse regler om visitation, betaling og refusion, handleplaner, handle- og betalingskompetence, lovvalg samt besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af færøske eller grønlandske sociale myndigheder eller som led i gennemførelsen af en varetægtsfængsling eller fuldbyrdelsen af en dom afsagt af Retten på Færøerne, af en grønlandsk ret, af Østre Landsret eller Højesteret, jf. instansordningen i retsplejelov for Færøerne, eller af Højesteret, jf. instansordningen i retsplejelov for Grønland får ophold i Danmark og modtager tilbud efter denne lov. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler i en bekendtgørelse for personer, der fra Danmark får ophold på Færøerne eller i Grønland på foranledning af danske sociale myndigheder. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler i en bekendtgørelse om underretningspligt mellem sociale myndigheder i Danmark og Grønland og mellem sociale myndigheder i Danmark og på Færøerne.

Stk. 3. Uenighed mellem færøske eller grønlandske sociale myndigheder og danske sociale myndigheder om deres forpligtelser efter disse regler afgøres af Ankestyrelsen.

Lov nr. 550 af 26. maj 2010 (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2010.

Stk. 2-6. (Udelades)

§ 4

Stk. 1. For børn og unge under 18 år, der før den 1. juli 2003 er anbragt uden for hjemmet, overtages pligten til at yde hjælp efter lov om social service af den kommune, der er refusionspligtig efter § 4, stk. 4, 3. pkt., i lov nr. 1168 af 19. december 2003 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love, når den unge fylder 18 år, hvis den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i en boform omfattet af § 9, stk.

7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 2-7. (Udelades)

Lov nr. 379 af 27. april 2016 (Revision af hjemmetræningsordningen, herunder præcisering af kravet om udredning, fastsættelse af krav om inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer, præcisering af reglerne for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Stk. 2. Godkendelser givet efter den hidtil gældende bestemmelse i § 32, stk. 6, i lov om social service er fortsat gældende efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1544 af 13. december 2016 (Opfølgning på socialtilsynsreformen m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

§ 5

Stk. 1. Kommunale tilbud i form af hjælp og støtte efter §§ 83-87, 97, 98 og 102 i lov om social service, hvor den bolig, der er knyttet til tilbuddet, udlejes af kommunalbestyrelsen til beboerne i overensstemmelse med lov om leje, og hvor tilbuddet er oprettet inden lovens ikrafttræden, kan godkendes af socialtilsynet efter § 5, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om socialtilsyn som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4, fra lovens ikrafttræden. Kommunalbestyrelsen kan kun udleje den bolig, der er knyttet til et kommunalt tilbud i form af hjælp og støtte efter §§ 83-87, 97, 98 og 102 i lov om social service, hvis tilbuddet er oprettet inden lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Tilbud, som var oprettet inden lovens ikrafttræden, og som kan godkendes af socialtilsynet efter § 5, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om socialtilsyn som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4, fra lovens ikrafttræden, skal godkendes af socialtilsynet efter reglerne i lov om socialtilsyn inden den 1. januar 2019. Godkendelsen skal ske på socialtilsynets eget initiativ eller efter ansøgning fra det enkelte botilbudslignende tilbud. De i 1. pkt. nævnte tilbud er underlagt driftsorienteret tilsyn, jf. § 7 i lov om socialtilsyn, fra lovens ikrafttræden. Den besigtigelse, der finder sted i forbindelse med godkendelse af de i 1. pkt. nævnte tilbud efter reglerne i lov om socialtilsyn i perioden fra lovens ikrafttræden indtil den 1. januar 2019, medfører, at der ikke skal gennemføres et tilsynsbesøg i det pågældende år, jf. § 7, stk. 3, i lov om socialtilsyn.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan efter anmodning tillægge klage over socialtilsynets afgørelser om ophør af godkendelsen af

et tilbud, jf. § 19, stk. 2, i lov om socialtilsyn som affattet ved denne lovs § 1, nr. 36, der er indgivet inden lovens ikrafttræden, opsættende virkning.

Lov nr. 237 af 15. marts 2017 (Forsikring af frivillige m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Ansvars- og ulykkesforsikringer, som er tegnet af kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet inden lovens ikrafttræden for borgere, der i tilknytning til løsning af kommunale eller regionale opgaver yder en frivillig indsats i kommunen henholdsvis regionen, kan fortsætte.

Lov nr. 559 af 29. maj 2018 (Forebyggelse af konkurser på hjemmehjælpsområdet) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. § 92, stk. 2-5, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på konkurrenceudsatte opgaver og aftaler under en godkendelsesordning, der er iværksat før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1530 af 18. december 2018 (Mere kvalitet i plejefamilier) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 2. For plejefamilier og kommunale plejefamilier, der er godkendt som konkret egnede til et eller flere nærmere angivne børn eller en eller flere nærmere angivne unge af den anbringende kommune, jf. § 66 a, stk. 1, nr. 2, i lov om social service, på tidspunktet for lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse, indtil anbringelsen af det eller de nærmere angivne børn eller den eller de nærmere angivne unge ophører.

Lov nr. 498 af 1. maj 2019 (Ændrede regler om magtandvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne og indførelse af mulighed for målretning af botilbud til unge og kommunal dækning af skader forvoldt af lejere i almene boliger) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 108 a, stk. 2-5, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder alene anvendelse for personer, der tager ophold i et botilbud efter § 108 a, stk. 1, efter denne lovs ikrafttræden.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 1570 af 27. december 2019 (Ændring af regelsbetsbestemmelse vedrørende ydelsesloftet for tabt arbejdsfortjeneste) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. For ansøgninger om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service, der er modtaget før lovens ikrafttræden, skal ydelse for en periode, der ligger før lovens ikrafttræden, fastsættes på baggrund af de hidtil gældende regler, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For ansøgninger om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service, der er indgivet før den 1. januar 2011, og for personer, der har fået udbetalt hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter § 42 i lov om social service i løbet af 2010, fastsættes ydelsen efter reglerne herfor i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1096 af 21. september 2010.

Lov nr. 1571 af 27. december 2019 (Sikring af borgerens retsstilling ved indgåelse af aftaler med foreninger og private virksomheder om overdragelse af arbejdsgiverfunktionen i ordninger efter §§ 95 og 96 i lov om social service m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 2, finder ikke anvendelse for aftaler med en forening eller privat virksomhed om overførsel af tilskud efter §§ 95 og 96 i lov om social service, som er indgået inden lovens ikrafttræden. For sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 136 af 25. februar 2020 (Ro og stabilitet for udsatte børn og unge og fuldbyrdelse af tvangsmæssige afgørelser om ændret anbringelsessted uden samtykke) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5, træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 1-4, finder ikke anvendelse ved fuldbyrdelse af afgørelser, som er truffet før lovens ikraft-

træden, jf. stk. 2. For fuldbyrdelse af sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Lovens § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse på begæringer efter § 68, stk. 6-10, i lov om social service, der er indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne begæringer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 137 af 25. februar 2020 (Styrkelse af forældres retssikkerhed i anbringelsessager, hensyn til barnets skolegang ved valg af anbringelsessted og ophævelse af adgang til at fastsætte regler om anbragte børns og unges egenbetaling m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2020.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på psykologiske undersøgelser af forældremyndighedsindehaveren, der før lovens ikrafttræden er iværksat som led i en børnefaglig undersøgelse efter § 50 i lov om social service. For sådanne undersøgelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 2, finder ikke anvendelse på indstillinger om anbringelse uden for hjemmet efter § 58, jf. § 59, i lov om social service, som er forelagt til afgørelse i børn og unge-udvalget før lovens ikrafttræden. For sådanne indstillinger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Fordringer vedrørende børns og unges betaling for døgnophold, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, i lov om social service og § 14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, der er pålagt ved afgørelse efter regler udstedt i medfør af det hidtil gældende § 159, 1. pkt., i lov om social service, med tillæg af renter og gebyrer bortfalder ved denne lovs ikrafttræden. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke gevinst ved bortfald af fordringer efter 1. pkt.

Lov nr. 1060 af 30. juni 2020 (Tilpasning af den centrale refusionsordning) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. § 176, stk. 3, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, gælder ikke for personer, der er fyldt 67 år inden den 1. januar 2021. For disse personer finder de hidtil gældende regler i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, anvendelse.

Lov nr. 482 af 12. maj 2023 (Omlægning af indsatsen mod hjemløshed, udvidelse af ordning om udslningsboliger og indretning af bofællesskaber m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-7 og 10-13, og §§ 2 og 7 træder i kraft den 1. oktober 2023.

Stk. 3. § 176 a, stk. 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, finder ikke anvendelse for afgørelser om botilbud efter § 107 i lov om social service, der er truffet før lovens ikrafttræden. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. I perioden fra den 1. oktober 2023 til den 31. marts 2026 ydes refusionen efter § 177, nr. 6, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, for borgerens ophold i 120 dage pr. løbende år fra datoen for første indskrivning, dog tidligst fra lovens ikrafttræden.

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 217 af 5. marts 2024 (Den nationale sikkerhedskonsulentordning og koordinationsenheden mod genopdragsrejser og ufrivillige udlandsophold, bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende grønlandske og færøske borgere, der er dømt til anbringelse på institution i Danmark, forenkling af reglerne vedrørende børne- og ungeudvalgene m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 7. marts 2024.

Stk. 2. § 1, nr. 5, og § 3, nr. 4, 6 og 16, har virkning fra den 1. januar 2024.

Stk. 3. § 1, nr. 6, finder anvendelse for kommunens samlede udgifter til ophold og støtte i botilbud efter § 107 i lov om social service, der er afholdt efter den 1. oktober 2023.

Lov nr. 644 af 11. juni 2024 (Flytning af ansvar fra kommuner til regioner for misbrugsbehandling i forbindelse med regional integreret dobbeltdiagnosebehandling og omlægning af de særlige pladser på psykiatrisk afdeling) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-6, § 2, nr. 1, og § 3 træder i kraft den 1. september 2024.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 108, stk. 5-7, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 67 af 22. januar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 108, stk. 4-6, i lov om social service, jf. denne lovs § 2, nr. 2.

Lov nr. 680 af 11. juni 2024 (Ændring af reglerne om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, om forældelse af underholdsbidrag m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-6. (Udelades)

§ 6

§ 1, nr. 18-20, 24-26 og 29, finder ikke anvendelse for indstillinger efter §§ 129 eller 129 a eller § 136 f, stk. 3, 2. pkt., i lov om social service, som Familieretshuset har modtaget før den 1. juli 2024. For sådanne indstillinger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 1703 af 30. december 2024 (Ændringer som følge af ældreloven, lov om ældretilsyn og lov om lokalplejehjem og udskillelse af reglerne om madservice fra bestemmelsen om personlig og praktisk hjælp i lov om social service), som ændret ved § 2 i lov nr. 706 af 20. juni 2025, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 21

Stk. 1-2. (Udelades)

Stk. 3. §§ 1 og 2, § 3, nr. 2, og §§ 4, 7-10 og 12-20 træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af § 2 a, stk. 3, § 14 a, stk. 4, § 79, stk. 3, § 91, stk. 6, § 161, stk. 3 og 4, og § 192 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 909 af 3. juli 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Stk. 6. Afgørelser efter § 83, stk. 1, nr. 2, i lov om social service vedrørende hjælp og støtte til madlavning og afgørelser efter § 83, stk. 1, nr. 3, i lov om social service, der er truffet før den 1. juli 2025, er fortsat gældende, indtil kommunalbestyrelsen træffer en ny afgørelse efter § 83 b i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.

Stk. 7-8. (Udelades)

Lov nr. 407 af 29. april 2025 (Ændring af reglerne om sociale akuttilbud og reglerne vedrørende klageadgang ved bortvisning fra herberger m.v. og udvidelse af muligheden for handlekommuneskift for borgere på herberger m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2025.

Lov nr. 469 af 14. maj 2025 (Forbud mod anvendelse af personer under 18 år som tolke m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 51

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 729 af 20. juni 2025 (Ny attestordning for varetagelse af personlige anliggender m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Lov nr. 746 af 20. juni 2025 (Ændring af betegnelsen merudgiftsydelse til kompensationsydelse og indførelse af et ensartet og forenklet udmålingssystem for kompensationsydelse til børn, unge og voksne) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 2025.

Stk. 2. § 100, stk. 2, i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, og § 86, stk. 2, i barnets lov som affattet ved denne lovs § 2, nr. 4, finder først anvendelse for borgere, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager merudgiftsydelse efter de hidtil gældende regler, når kommunalbestyrelsen har truffet en afgørelse over for borgeren om kompensationsydelse. Kommunalbestyrelsen skal senest den 1. september 2027 træffe afgørelse over for de borgere, der er omfattet af 1. pkt.

Lov nr. 747 af 20. juni 2025 (Indførelse af beløbsgrænse på 10 pct. for alternative tilbud og almene plejeboliger ved benyttelse af ret til frit valg for personer med betydelig og

varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på afgørelser om visitation til botilbud efter § 108 i lov om social service eller på beslutninger om anvisning af almene plejeboliger m.v. efter § 58 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. truffet af kommunalbestyrelsen før lovens ikrafttræden. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 108, stk. 2, 3. pkt., i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, og § 58 a, stk. 4, i lov om almene boliger m.v. som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, ophæves den 1. januar 2028.

Lov nr. 748 af 20. juni 2025 (Mulighed for opsigelse af en efterlevende ægtefælle, samlever eller registreret partner fra et længerevarende botilbud) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. § 108, stk. 3, 3.-5. pkt., i lov om social service som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for en efterlevende ægtefælle, registreret partner eller samlever, der er indflyttet i boligen i botilbuddet inden den 1. juli 2025. For sådanne personer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Social- og Boligministeriet, den 22. september 2025

STINE KLINGENBERG MADSEN

/ Anita Hørby